HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 16. | Sobota (Saturday) 17. dubna (April) 1976 | Cena 25 centů

A poznali jej, když lámal chléb . . . Lukáš, 24, 35.

Zůstaň s námi, Pane, zůstaň! Den pokročil a už se připozdívá . . . Protože pevně věříme, Kriste, Bože náš, že Jsi třetího dne po ukřižování na Golgotě vstal vskutku z mrtvých, a protože víme, že dnes a denně jsi se svým Otcem — Udržovatelem a jediným Vládcem všehomíra, pokorně Tě prosíme: zůstávej s námi, neopouštěj nás! Naše bratry a sestry doma upevňuj ve víře a v naději, že i pro naši drahou vlast přijde opět — po současném Velkém pátku — velikonoční ráno — pravé duchovní svobody, úcty člověka k člověku s neustálou ochotou k rodinné a národní svornosti a ve vzájemné lásce.

* * *

Redakce a administrace HLASU NÁRODA přeje všem svým čtenářům, krajanům i exulantům po celém světě, dopisovatelům a přátelům

POŽEHNANÉ VELIKONOCE.

Situace v Libanonu stále napjatá

Bejrut. — Syrie poslala své vojenské oddíly, ozbrojené tanky a děly, do pohraničního území Deir Zanoun v Libanonu, v neději, že vnutí této zemi příměří podle svého přání. Někteří političtí pozorovatelé při této příležitosti připomínají, že Syrie se nikdy nesmířila s nezávislostí Libanonu, který považuje za dílo kolonizátorů; sama se dívá na Libanon jako na svou součást nebo jako na své přirozené předmostí. Podle neúředních zpráv Syrie také vykonává námořní blokádu Libanonu, aby zabránila přívozu zbraní moslemským levicovým prvkům, jež pokračují v bojích a stále porušují uzavřená příměří. Izrael dal před časem jasně na jevo, že vojensky obsadí jižní Libanon v případě, že by syrská vojska vpadla do této země ve velké síle.

V sobotu 10. dubna libanonský parlament podnikl první krok k mírovému vyřešení současné národní krize: schválil ústavní doplněk, podle kterého nynější libanonský president Suleiman Franjieh, jehož termín skončí teprve letos v září, může být ihned nahrazen novým presidentem. Levicové prvky obnovily boje proto, že president Franjieh nechtěl odstoupit. Podle dobře informovaných vládních pramenů Franjieh brzo podepíše nový ústavní doplněk a odstoupí, jakmile bude zvolen jeho nástupce. Tím by byl splněn požadavek moslemské levice a boje v Libanonu by měly přestat. Hlavními kandidáty na presidentství jsou Elias Sarkis, ředitel národní banky, a politická osobnost Raymond Edde. Oba jsou maronitskými křesťany jako Franjieh, avšak jsou mnohem otevřenější pro provedení politických reforem, které by uspokojily mohamedánskou většinu.

Právě bylo oznámeno, že za bojů v Bejrutu byly vyloupeny tamní tři velké banky - British Bank of the Middle East, Banco di Roma a Bank Misr-Liban, v nichž bylo odcizeno zlata, šperků a peněz na hotovosti v hodnotě více než 50 milionů dolarů. Toto se považuje za největší bankovní loupež v celých dějinách. Podle všeobecného přesvědčení pachatelé jsou radikální palestinští guerilové.

V neděli 11. dubna moslemská levice odsoudila "invazi syrské armády" a vyzvala Syrii, aby odvolala z Libanonu svá vojska. Při bojích v Bejrutu v ten den přišlo o život 20 lidí a 39 jich bylo zraněno.

V pondělí 12. dubna syrský president Hafez Assad řekl, že syrští vojáci, kteří jsou uvnitř Libanonu, jsou v plné pohotovosti zasáhnout všude v zemi, kde toho bude potřebí "pro ochranu obětí agrese". Tím naznačil, že Syrie je připravena učinit vojenskou mocí konec občanské válce v Libanonu, která trvá už rok.

Mezitím moslemský levicový vůdce Kamal Jumblatt učinil apel na arabské země, aby svým politickým vlivem "zastavily nový zásah Syrie do Libanonu". Řekl, že stále více syrských vojáků překračuje hranice, čímž se zvyšuje nebezpečí izraelského vpádu do země.

ENGLISH SECTION INSIDE

Egyptský president Anvar El Sadat navštívil papeže Pavla VI.

Vatikán: Svatý Otec Pavel VI. přijal ve čtvrtek 8. dubna krátce před polednem egyptského presidenta Mohameda Anvara El Sadata. Jejich vzájemný rozhovor se soustředil na spolupráci katolíků na společenském rozvoji Egypta, na islamsko-křesťanský dialog, na problém míru na Středním východě se zvláštním zaměřením na otázku Jerusalema a Svatých míst a konečně na libanonský konflikt. Po více jak půlhodinovém rozhovoru přijal Svatý Otec i presidentovu manželku a ostatní členy doprovodu. O svých dojmech z audience president Sadat pak prohlásil: — záznam — Jsem opravdu velmi šťasten, že jsem se setkal se Svatým Otcem Pavlem VI. Jak jsem si představoval, našel jsem v něm opravdu velikou osobnost, která representuje všechny hodnoty, o které usiluje křesťanství. Naše setkání bylo velmi živé, protože jsme mluvili o problému Jerusalema, a současné krisi v Libanonu, o situaci na Středním východě, a o různých aspektech mezinárodní situace. Mohu říci, že rozhovor byl velmi konstruktivní. Svatý Otec mi projevil tak hluboké pochopení a zahrnul takovou pozorností, že na tuto návštěvu nikdy nezapomenu.

Pozdrav domovu, dosud okupovanému

Ze sjezdu Československé národní rady americké, konaného ve dnech 10. a 11. dubna 1976 v Chicagu, posíláme upřímný pozdrav vám všem, kteří žijete v Československu pod cizí okupací.

Z každého svého sjezdu vás znovu ujišťujeme, že jsme v myslích a srdcích s vámi spojeni, že stále na vás myslíme a že neochabujeme v úsilí, aby vám všichni lidé dobré vůle pomáhali ve vaší snaze znovuzískat svobodu, sebeurčení a opravdovou svrchovanost ve vaší vlastní zemi. To vše je ovšem pravdou i dnes. Ve své snaze, přesvědčovat svoje americké spoluobčany o vašich právech jsme však dosud často naráželi na nepochopení. Američané prostě nedovedli uvěřit, že by kde na světě mohla být svoboda lidem upírána takovou měrou, jak se to pod komunismem opravdu děje. Až nyní, se nám zdá, že se Amerika začíná probouzet. Mnohé hlasy ze Sovětského svazu samotného, jako např. hlas Solženycinův, pomáhají otevřít oči našim americkým spoluobčanům, takže začínají uznávat za pravdu to, co jim po léta opakujeme o poměrech za železnou oponou. Tento nový směr zdejšího veřejného mínění se také začíná projevovat v kampani, předcházející presidentským volbám, kde se obráží lepší pochopení právě podstaty komunismu v praxi.

V tomto roce, kdy zde vzpomínáme dvoustého výročí vzniku Spojených států amerických, soustřeďuje se zvýšená pozornost našich spoluobčanů na hodnoty, které jsou Americe vlastní, které jsou jejím nejhrdějším dědictvím, které sem z celého světa přivedly tolik lidí nespravedlivě utiskovaných a které z Ameriky udělaly poslední a nejlepší naději demokracie, jak říkával Lincoln.

Odkaz svobody a sebeurčení, odkaz rovnosti před zákonem, odkaz stejně měřené spravedlivosti pro všechny občany bez rozdílu, to vše naplňuje Spojené státy nejen hrdostí na úspěchy uplynulých dvouset let, ale také odhodlánim, že lidé na celém světě se mají těšit stejné svobodě. Proto se dnes Američané hlouběji zamýšlí nad tím, co se děje ve střední Evropě. Proto se spolu s námi sklání v obdivu před vaší věrností, se kterou jste si ve svých srdcích zachovali to, čemu nás učil Masaryk.

Mnoho bylo uzavíráno smluv, od Jalty až po Helsinki. Naši američtí spoluobčané dnes uznávají, že žádná z těchto smluv dodržena nebyla. Dnes je celému svobodnému světu jasno, že jsme byli obelháváni my a že jste byli obelháváni vy.

Svobodný svět již nechce naslouchat novým nepravdám o snižování mezinárodního napětí za současného komunistického pronikání do všech zemí a světadílů, kde dosud vládne svoboda a za současného utahování ideologického šroubu doma.

My zde svobodu máme a můžeme svobodně mluvit, svobodně psát a svobodně jednat. Proto neochabneme, nepřestaneme, neupustíme od svého úsilí, aby celý svobodný svět za vedení Spojených států amerických dopomáhal a dopomohl k rozkvětu svobodě a sebeurčení všude na celém světě a zcela zvláště tam, kde kořeny demokracie jsou nejhlubší: v nezapomenutelném a nezapomínaném Československu.

Československá národní rada americká.

Sloupek informací

se dnes samozřejmě musí zabývat vývojem v Číně a dále pak jednou zprávou z kuchyně zahraniční politiky U.S.A.

Američtí novináři mají rádi šťavnaté titulky, aby "chytili" čtenáře a posluchače rozhlasu a televize. A tak se vynořily zprávy o "revoluci" v Číně, která revolucí nebyla, ale jen jedním z vrcholků mocenského boje uvnitř komunistické strany, který probíhá již roky a po smrti dlouholetého předsedy vládyČu En-laje v lednu tohoto roku nabyl nové síly. Všechny pověsti ukončila před týdnem úřední informace z Pekingu, v níž se úvodem pravilo, že politické vedení vládnoucí strany jednomyslně schválilo návrh předsedy Mao Ce-tunga, aby dosavadní "úřadující" ministerský předseda, bývalý ministr bezpečnosti (to je policejních složek) 56-tiletý Hua Kuo-feng byl jmenován řádným předsedou ústřední čínské vlády a zároveň prvním náměstkem předsedy komunistické strany — a stal se tak mužem číslo dvě ve státě.

V druhém odstavci citované informace bylo sděleno, že Teng Hsiao-ping — který byl v době dlouhé nemociČu En-laje jako jeho náměstek a současně šéf generálního štábu faktickým pánem země — "byl zbaven všech svých funkcí ve straně i mimo ni"; ponechané členství v komunistické straně "závisí na jeho chování v budoucnosti".

Čtenář si s těmi jmény třeba neví dobře rady, ale tomu se dá odpomoci: zavržený Teng byl hlavním hostitelem prezidenta Forda, zatímco nový pán Číny Hua častoval nedávného návštěvníka Pekingu Richarda Nixona. —

Jak jsem se již zmínil, vnitrostranický boj v řadách čínských komunistů probíhá už hezkou dobu. V zásadě jde o rivalitu mezi kovanými, "čistými" marxisty, v jejichž představách je hlavním úkolem celé společnosti plnění ideologických zásad tohoto učení — a mezi "umírněnými", reálně uvažujícími stoupenci rozumového přístupu k hospodářským a politickým problémům. K hlavním představitelům této druhé skupiny patřil nyní odstavený Teng, který svoji politiku vyjádřil dnes již okřídleným, obecně rozšířeným rčením: "Nezáleží na tom, je-li kočka bílá nebo černá, hlavní je, že nás zbaví myší." Číňané mají rádi takové obrazné průpovídky . . .

Dnes 72-letý Teng vstoupil do komunistické strany Číny v polovině dvacátých let v Paříži (!!), kde jako mladík žil a pracoval šest roků. Po návratu domů a po vítězství komunistů v roce 1949 rychle postupoval ve vládních a pak stranických funkcích. Od roku 1954 byl dokonce generálním tajemníkem KS Číny — a v roce 1966 patřil k nejprominentnějším obětem prvního velkého střetnutí soupeřících ideologických skupin, takzvané "kulturní revoluce". Byl vláčen ulicemi Pekingu na káře v potupné čepici "zrádce". Právě v dubnu před třemi roky se najednou znovu objevil na scéně jakoČu En-lajův náměstek.

První známkou jeho nového pádu bylo letos v únoru jmenování mimo Čínu málo známého Hua Kuo Fenga — který je jako Mao rodákem z provincie Hunan — do čela vlády. V různých koutech země začalo nebezpečné vření. Zprávy říkaly, že například v provincii Fukien, do města Hangchow cizinci od poloviny února neměli přístup; časopisy, vydávané armádou, se staly pro nepovolané nedostupnými — zřejmě referovaly o podrobnostech neklidu. Začátkem dubna došlo k demonstracím v hlavním městě Pekingu, které až na první — podle pozorovatelů spontánní a neorganizovanou — byly plně pod kontrolou Mao-vých radikálů, proti Teng-ovi. Hesla byla dána, dodal je citát z Mao-va projevu, přetištěný v neděli 28. března úředním orgánem komunistické strany Žen-min ž'pao (Lidový deník): "Ta osoba," řekl prý Mao o Teng-ovi, "nebere v úvahu třídní boj. Nikdy nepoukazoval na tuto klíčovou otázku. Zůstával u své zásady 'bílá kočka, černá kočka', která nedělá rozdíl mezi imperialismem a marxismem."

A tak tu máme situaci, která je pro mnohé činitele světové politiky (doslova) "pro kočku". Jaký bude příští postup Číny? Změní se vztahy k Sovětskému svazu? Ke Spojeným státům? Otázky, které čekají na odpověď; možnost nových vážných problémů na mezinárodní scéně.

Bloudění a bludy Státního departmentu

Pokud jde o Čínu lze říci, že se tento důležitý sektor administrativy U.S.A. dostal zase jednou do slepé uličky. Henry Kissinger sázel totiž na Tengovu kartu. Nejdříve mu byl — cituji TIME z 19. ledna — "ošklivým malým mužem" (4 ft. 11 in.), potom však najednou "pragmatikem", čili rozumově na výši, a "výrazným inteligentem", s nímž se rozhodl jednat. Dnes s ním již jednat nemůže. Trefil se nikoliv po prvé nedobře.

Odpovědi na výše položené otázky mohou tedy do značné míry zatížit zahraniční politiku Spojených států. V takové situaci je dobré mít hodně přátel, jichž však v důsledku — mimo jiné různých neomaleností Státního departmentu — v posledních letech dost ubylo. Připomeňme si třeba nežádané rady, které Kissinger, častý návštěvník jak Kremlu, tak Pekingu, uděloval ve věci postupu proti komunistům vládám v Paříži a v Římě — jež se proti takovým zásahům do vlastních věcí samozřejmě ohradily. — Spojené státy měly tradičně věrné přátele v národech střední a východní Evropy, které jsou nyní většinou v područí Sovětského svazu, a jimž důvěra v morální podporu se strany americké demokracie zůstala takřka jedinou nadějí ve snesitelnější budoucnost. Existuje nebezpečí, že i je ztratíme.

Mluvím o případu Sonnenfeldt. — Helmut Sonnenfeldt je jedním z nejbližších spolupracovníků Henry Kissingera. V polovině prosince loňského roku byl v Londýně hlavním řečníkem na instruktáži amerických diplomatů, kteří působí v Evropě. Vyslovil se v tom smyslu, že "dosavadní spojení východo-evropských států se Sovětským svazem je nepřirozené" a může "dříve nebo později dojít k explozi, jež by vyvolala třetí světovou válku". Z tohoto "zjištění" vyvodil Sonnenfeldt požadavek, aby Spojené státy "ovlivňovaly" takový vývoj, který by vedl k "organickým vztahům" mezi Moskvou a jejími politickými satelity — čili k jejich územnímu začlenění do Sovětského svazu — mateřské země souostroví Gulag.

Někteří z účastníků londýnské schůzky tomuto stanovisku oponovali přípisy do Washingtonu a tak se informace dostala na veřejnost. Citoval jsem ji podle článků, které o "Sonnenfeldtově doktrině" napsala známá novinářská dvojice komentátorů, Rowland Evans a Robert Novak. Dodal bych k ní, že zmíněného pracovníka Státního departmentu sotva lze pokládat za autora, za "otce" navrhované politiky. Ten sedí na vyšší židli. A ještě je třeba říci, že dodnes se velitelství americké zahraniční politiky nezmohlo na přesvědčivé vyvrácení citované informace — ačkoliv je již skoro měsíc stará. —

Národy střední a východní Evropy a my všichni, kteří odtamtud pocházíme, jsme takovou zprávou znepokojeni tím spíše, protože není první, která dává najevo nezájem odpovědných politiků U.S.A. o osudy Sověty ovládaných států. Potichu odepsali Pobaltské republiky. Před časem zveřejnil Státní department některé dosud tajné dokumenty z poválečné doby. Dověděli jsme se z nich například — zásluhou Dr. Papánka, který na to upozornil — že bývalý americký velvyslanec v Praze Laurence A. Steinhardt nebyl takovým přítelem Československa, za něhož se vydával. Poučili jsme se, že president Johnson byl předem informován o nadcházející okupaci Československa v roce 1968 — a vzal to mlčky na vědomí . . .

Dnešní kurs americké zahraniční politiky vyvolává dojem, že převažuje tendence rozdělit svět mezi dvě-tři "velevelmoce" na úkor celků, které chtějí žít svůj vlastní národní život, jímž po staletí přispívaly k rozvoji civilizace. Taková koncepce politiky má něco do sebe — pokud jde o země, které obchodují s nějakou momentální nadřaděností v síle a siláctví. Podle lidských měřítek a v historických důsledcích je však nemorální. Byla takovou v letech 1939-1941, kdy si Evropu rozdělovali Hitler se Stalinem s přihrávkami menších diktátůrků; byla nemorální v časech několikanásobného dělení Polska mezi Prusko, Rusko a Rakousko — a také ovšem po napoleonských válkách, kdy si začátkem minulého století velmoce na kongresu ve Vídni v režii knížete Metternicha přidělily zájmové sféry.

O politice tohoto kongresu napsal svoji doktorskou práci Henry Kissinger.

J. Netík

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY jsou u sv. Prokopa každou neděli v 10:30 hod. dopol.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

April 17, 1976 — Vol. I, No. 16

Sbor Sokol Orel

srdečně zve své členy a příznivce na

VÝROČNÍ STOLEČKOVOU ZÁBAVU

v neděli 25. dubna 1976

Začátek 3:00 P.M.

Školní místnosti P.M.U.P.

328 East 62 Street

NEW YORK CITY

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

"Jaro je tady, slyšet je všady"!

že: Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic mají u Ondrušů!

Přes 900 pokrývek, dek, prostěradel

v souborech do ložnic a koupelen.

Šijeme draperie na míru;

výběr přes 3 tisíce vzorů!

Přineste míru oken svého bytu.

Sklad hotových dek a polštářů

z importovaného husího peří.

Nechcete-li kupovat nové, protože ty Vaše dosavadní jsou ještě z maminčiny výbavy, přineste je, my Vám je přešijeme v naší dílně k vaší úplné spokojenosti. My Vám je nové uděláme. Máme 41-letou zkušenost.

Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán. NAVŠTIVTE NÁS!

Ondrus & Son

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Šikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner.

DROBNÉ ZPRÁVY

Washington. — Američané požívají se svou stravou tisíce chemikálií, jichž cílem je zlepšit jejich barvu, chránit je před zkázou a někdy i pozměnit jejich chuť. Jiné chemikálie opět jsou bezcennou náhražkou vysokokalorijních potravin. Z koupeného masa neteče krev, nýbrž červené barvivo. V posledních letech některé z těchto látek vzbudily podezření, že vyvolávají rakovinu. Federální úřad pro potraviny a léky například nedávno zakázal užívání barviva "Red dye no. 2" pro barvení višní a limonád na červeno. Také je podezření, že barviva na vlasy a chemikálie, užívané při výrobě ohnivzdorných dětských spacích šatů, možná způsobují rakovinu. Zjišťování, zda některé chemikálie je kancerogenní nebo ne, trvalo doposud dva až tři roky a stálo na 150.000 dolarů; nyní však Dr. Bruce N. Ames, profesor biochemie na universitě Kalifornie v Berkeley, vynalezl pro zjištění téže věci levnou a rychlou metodu: zkouška trvá pouze dva až tři dny a stojí $200 až $700 pro každou chemikálii. Americký chemický průmysl, vyrábějící prostředky pro přípravu a konservaci potravin, čeká s neklidem na výsledky pokusů, podnikaných v přítomnosti k vůli zjištění, zda jeho výrobky nezpůsobují rakovinu. Firma, která vydala pět milionů dolarů na přípravu nového chemického produktu, nejeví zájem o to, aby se zjistilo, že její produkt je kancerogenní.

* * *

Los Angeles. — Denní tisk přinesl zprávu o nové sovětské ponorce, která je schopna vypalovat střely s nukleární hlavicí až do vzdálenosti 4,900 mil a tak ohrožovat Ameriku z Tichého oceánu. Spojené státy mají ve stavbě ještě dokonalejší ponorky, které však budou schopny akce až teprve asi za tři roky. President Ford dal nedávno ujištění, že naše země zůstává nadále nejsilnější vojenskou mocností světa.

* * *

Washington. — Atomické bomby je možno poměrně snadno vyrábět z plutonia, vedlejšího produktu atomických reaktorů. Pět předních amerických atomických vědců právě upozornilo na to, že v příštích deseti letech všechny atomické centrály světa budou schopny produkovat 100 tun plutonia ročně, což bude stačit na výrobu 10,000 atomických bomb kalibru bomby, která byla na konci druhé světové války svržena na Nagasaki. Tím silně vzroste nebezpečí atomické války; tuto však nevyvolají atomické velmoci, nýbrž menší země, které buď dnes už jsou schopny anebo zanedlouho budou schopny vyrábět atomické bomby. Uvedení vědci jmenovali v této souvislosti vedle Izraele také Taiwan, Iran, Pakistán, Jižní Afriku a Brazílii.

* * *

Boston. — Američtí vědci prý při studiu vývoje srdečního infarktu pacientů dospěli k závěru, že káva není škodlivá pro lidské srdce. Srdci však jistě škodí nemoc cukrovka a příliš tělnatost.

* * *

Modesto, Cal. — Z osobního jetu typu Boeing 727 letecké společnosti American Airlines, letícího ve výši 20.000 stop, se odpojila kovová součást, vážící 50 liber, a spadla na zahradu jednoho domu v Modesto v Kalifornii, asi 50 stop od hrajícího si čtyřletého dítěte. Letadlo však potom přistálo bez pohromy.

* * *

Bejrut. — Mluvčí erythrejských rebelů "Erythrean liberation front" znovu prohlásil, že dva Američané — James Harrel z Milwaukee a Steve Kampbell ze San Leandro, Cal. — uneseni 14. července 1975, budou popraveni, nezaplatí-li U.S. vláda do 30. dubna za ně výkupné ve výši 3 milionů dolarů. Oba američtí technici pracovali na U.S. komunikační základně Kagnew nedaleko města Asmara v Erythrei, severní provincii Habeše.

* * *

Knoxville. — Neznámí pachatelé se vloupali do skladiště zbraní U.S. marinů v Knoxville, Tennessee, spoutali tamního strážce a odcizili 164 střelných zbraní, včetně automatických pistolí a strojních pušek, jakož i příslušnou munici.

* * *

New Delhi. — 35-letý indický maharadža Pratap Singh se zastřelil v sebevražedném úmyslu. Chtěl uniknout ponížení, omluvit se u policejního ředitele města Alvar ve státě Radshathan za to, že jeho sluhové ztloukli policisty, kteří se dostavili na jeho rezidenci, aby násilně zabrali část jeho pozemků a rozdělili je venkovanům.

* * *

Nairobi. — Mluvčí O.S.N. prohlásil, že v Africe je vadným uskladněním ročně zničeno tolik potravin, že by jimi bylo možno uživit 250 milionů lidí. Ve Spojených státech ztráty při uskladňování potravin dosahují 100 milionů dolarů ročně. Asi polovina světového obyvatelstva prý trpí hladem nebo podvýživou. Podle jeho slov rozvojové země na neštěstí věnují příliš velkou část svých finančních zdrojů na budování svých armád a příliš málo na rozvoj svého zemědělství a na odstranění bídy svého obyvatelstva.

* * *

Londýn. — Podle zprávy londýnských novin "Sunday Telegraph" jsou na některých sovětských atomických ponorkách vadná bezpečnostní opatření, takže na nich dochází k nebezpečnému úniku atomického záření z atomického materiálu. Mnozí členové posádek sovětských atomických ponorek prý proto už onemocněli. Pravděpodobně vlády Kuby Guiney, Somálska a některých arabských zemí, v jichž přístavech se sovětské atomické ponorky zdržují, nebyly informovány o nebezpečí, jež přítomnost těchto ponorek způsobuje.

* * *

Teheran. — Iran přerušil diplomatické vztahy s Kubou, a to v důsledku zprávy moskevského rozhlasu, že kubánský premiér Fidel Castro nedávno přijal v Moskvě Iraje Eskandariho, vůdce ilegální komunistické strany Iranu, při čemž mu vyslovil svou plnou sympatii vůči iránským komunistům a jiným hnutím, bojujícím za "nezávislost" Iranu.

* * *

Washington. — President Ford požádal Kongres o 528.4 milionu dolarů, aby bylo možno poskytnout letní práci pro 888,100 potřebných mladých lidí ve věku od 14 do 21 let. Zápis na tuto práci se bude konat v květnu.

* * *

Peking. — Předseda Mao propustil prvního náměstka ministerského předsedy Teng Hsiao-pinga z jeho funkce, prý k vůli jeho přílišné revoluční umírněnosti a prokapitalistickým tendencím. Dosud není znám smysl tohoto propuštění. Protože v poslední době došlo v rudé Číně k několika "spontánním" demonstracím, političtí pozorovatelé po nějaký čas nevylučovali možnost čistky po způsobu "kulturní revoluce". Mao také jmenoval výkonného premiéra Mua Huo-fenga ministerským předsedou a prvním místopředsedou komunistické strany Číny. Je možné, že je vyhlédnut za nástupce předsedy Mao.

* * *

Milwaukee. — President Ford prohlásil v Milwaukee, že americká politika stále podporuje požadavky svobody východoevropských národů, že neuznává sovětskou nadvládu ve východní Evropě, a že se snaží zabránit tomu, aby se tam sovětská moc utvrzovala.

* * *

Detroit. — U.S. automobilová výroba stoupla v prvních třech měsících tohoto roku ve srovnání se stejnou dobou minulého roku o 63 procent na 2.3 miliony vozidel. V březnu 1976 stoupla jejich produkce oproti březnu 1975 o 65 procent na 870.448 vozidel.

* * *

Řím. — Ministerský předseda Aldo Moro z křesťansko-demokratické strany odmítl vyhovět komunisticko-socialistické žádosti, aby delegáti těchto stran měly své slovo při přípravě naléhavého ekonomického programu. Političtí pozorovatelé se domnívají, že v důsledku tohoto odmítnutí se Morova vláda neudrží u moci, že bude proto nutno konat nové volby už letos v červnu, což je o rok dříve, a že při těchto volbách komunisté budou opět na postupu.

* * *

Mt. Pleasant, Miss. — Na vyšší škole Sand Flat ve venkovském městě Mt. Pleasant, vzdáleném 50 mil od Memphis, se 15 nezletilých studentek hádalo stran jednoho chlapce. Pojednou tyto studentky padly k zemi, svíjely se a kopaly a pak asi na čtvrt hodiny omdlely. Poněvadž nebyly pod vlivem omamných drog, jejich podivné chování zůstává nevysvětleno. Vyslovuje se domněnka, že asi šlo o případ davové histerie.

* * *

Los Angeles. — 20-letý marin Lynn McLure byl potrestán bitím tak důkladně, že následkem ran zemřel. Jeho rodina chce vymáhat soudně od U.S. armády odškodné ve výši 3.5 milionu dolarů.

* * *

Washington. — Americké soukromé podniky pozorují hospodářské zlepšení v zahraničí jen s velkou opatrností; v červnu 1975 sice oznámily, že chtějí prostřednictvím svých cizích filiálek zvýšit investice v cizině o celých 12 procent, avšak ve skutečnosti je ve svých plánech na rok 1976 zvýšily pouze o dvě procenta na 27.1 bilionu dolarů. V Kanadě byly americké soukromé investice zvýšeny o 13 procent, na Blízkém východě o 20 procent a v Brazílii byly dokonce zdvojnásobeny. Naproti tomu byly sníženy v zemích Evropského společenství o 11 procent, v ostatních zemích Evropy o 3 procenta, v Africe o 24 procent a v Japonsku o 11 procent.

* * *

Chicago. — Podle statistik a předpovědí American Cancer Society v roce 1976 více než milion Američanů bude léčeno na rakovinu; jen v Illinois přibude v témž roce 37,000 nových případů rakoviny. Téměř 54 milionů Američanů, nyní žijících, bude nakonec trpět touto chorobou. Rakovina může postihnout kohokoliv, kdekoliv a kdykoliv; rakovina například zabije více dětí ve věkové hranici od 3 do 14 let než kterákoliv jiná nemoc. Letos každodenně umírá na rakovinu průměrně asi 1,000 Američanů; v našem desítiletí zemře v Americe na rakovinu asi 3.5 milionu lidí a více než 10 milionů jich bude na rakovinu léčeno. Za posledních 25 let vzrostl počet nemocných na rakovinu plic o 125 procent, prý hlavně k vůli přílišnému kouření. — Zatím co na začátku tohoto století téměř každý nevyhnutelně umíral na rakovinu, v tomto roce třetina všech lidí, kteří onemocní na rakovinu, bude moci žít aspoň pět let poté, co se podrobili její léčbě. Nutné je včasné objevení rakoviny; v tomto roce zemře asi 113,000 Američanů zbytečně na rakovinu, protože se nedali včas vyšetřit.

* * *

Trenton, N.J. — Ve středu 31. března Nejvyšší soud státu New Jersey rozhodl sedmi hlasy proti nule, že Joseph Quinlan, adoptivní otec 22-leté studentky Caren Ann Quinlanové, která už od 15. dubna 1975 leží v bezvědomí v nemocnici a musí být udržována při životě mechanickými plícemi, může nechat tyto plíce zastavit, aby děvče zemřelo, v případě, že podle mínění odborných lékařských autorit není žádná rozumná možnost jejího uzdravení. Stát může ještě podat proti tomuto soudnímu rozhodnutí odvolání.

* * *

New York. — Ve středu 31. března Bezpečnostní rada O.S.N. prohlásila Jihoafrickou unii za útočníka proti Angole a požádala ji o zaplacení plné náhrady válečných škod, které Angola utrpěla. Devět zemí hlasovalo pro tuto rezoluci a žádná proti; Británie, Francie, Spojené státy, Itálie a Japonsko se zdržely hlasování. Americký velvyslanec William W. Scranton předtím požadoval odvolání 13,000 kubánských vojáků z Angoly a projevil svou nelibost nad tím, že Sovětský svaz zasáhl do angolských záležitostí. Nikdo nežádal od Kuby ani od Sovětského svazu zaplacení válečných škod, jež Angola utrpěla.

* * *

St. Petersburg Beach, Fla. — Kancerolog profesor Dr. Henry M. Lemon z university státu Nebrasky obdržel z Washingtonu dovolení studovat na ženách účinek třetího, dosud málo známého ženského pohlavního hormonu, zvaného činným při boji proti rakovině. Vyslovuje totiž domněnku, že tento hormon by mohl být účinným při boji proti rakovinu prsů. Pokusy s krysami se ukázaly úspěšné. Také bylo zjištěno, že ženy, které byly záhy ve svém životě otěhotněny a mají v krvi více estriolu, jsou méně vystaveny nebezpečí rakoviny prsů než ženy, které byly otěhotněny až později v životě anebo které nikdy nebyly těhotné. Studie také ukázaly, že africké a asijské ženy, které poměrně pětkrát méně onemocňují na rakovinu prsů než ženy kavkazské rasy, mají ve své krvi po celý život větší množství estriolu.

* * *

Ženeva. — Světová organizace zdraví varuje, že v příští zimě se může na světě rozšířit epidemie velmi nebezpečné chřipky ("swine flu"), která na konci první světové války zkosila na celém světě 20 milionů lidí. Spojené státy, Kanada a Švýcarsko už oznámily, že podniknou ochranná opatření proti této možné epidemii, a to hlavně v podobě masivního očkování. Dosud však není možno s určitostí říci, zda opravdu k této epidemii dojde.

VŠEM TEXASKÝM NAŠINCŮM Z OKOLÍ HALLETTSVILLE

Mnozí snad ještě neslyšeli mši svatou v české řeči. Tentokrát poslední neděli tohoto měsíce, dne 25. dubna, ve 3:00 hodiny odpoledne, bude česká mše svatá s českým zpěvem a českým kázáním obětována v kostele Božského Srdce Páně v Hallettsville, Texas. Bude ji sloužiti dp. monsignor Alois J. Mořkovský. Knížku českých odpovědí lidu při mši svaté můžete si pořídit při této příležitosti. Vyřiďte to též svým známým, zatelefonujte jim. Tedy ne na Velikonoční neděli, ale dne 25. dubna bude v Hallettsville česká mše svatá. Přijďte kdo můžete a kdo máte lásku k své mateřské řeči.

Msgr. Alois Mořkovský

HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNE.

MODLITBA: Bože, děkujeme ti za tento den plný slávy. — Děkujeme ti, že tvůj vzkříšený Syn dnes přemohl smrt — a otevřel nám nebe. — A prosíme tě: — Dej nám svého Ducha a obnov v nás svůj život, — abychom i my vstali z mrtvých — a naším světlem aby byl Kristus. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje — po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ. (Sk. 10: 34.37—43)
Petr se ujal slova a promluvil: "Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní a uzdravoval všechny, které opanoval ďábel, protože Bůh byl s ním.

A my jsme svědky toho, co vykonal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh ho však třetí den vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne ovšem všemu lidu, nýbrž jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, to je nám, kteří jsme s ním po jeho zmrtvýchvstání jedli a pili.

On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a s celou rozhodností dosvědčovali: Toto je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří".

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM. (Kol. 3: 1—4)
Bratři! Zároveň s Kristem jste byli vzkříšeni. Usilujte tedy o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslete, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste už přece mrtví a váš život je s Kristem skryt v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se s ním ukážete i vy ve slávě

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA.
(Jan 20: 1—9)
První den po sobotě, když ještě bylo tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: "Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili."

Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel.

Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel do hrobu i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; a spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

Pokračování

Kdo byli Samaritáni?

Vypravování o devatenáctém a posledním králi izraelském, Oseášovi, končí dějiny samostatné říše izraelské. Samostatnost této říše začala r. 932 za Jeroboama, který se vymanil z poddanství krutého, Roboama, krale judského. Oseáš, poslední král na trůně israelském, panoval od r. 732 až do roku 721. Tohoto roku král assyrský Sargon, nástupce Salmanassarův, odvedl obyvatelstvo říše israelské do zajetí. Na místo Israelitů poručil král přivésti do Samařska nové osadníky z Babylonie a z Assyrie. Ti se smísili se zbylým domorodým obyvatelstvem a tak vznikli "Samařané" čili "Samaritáni", které Judovci Židé později tolik nenáviděli. Viděli v nich stále míšence s nečistými pohany. I náboženství Samaritánů byla směs pohanství se zjeveným náboženstvím: "Ctili tedy ti národové Hospodina, ale mimo to i modlám svým sloužili."

Všeho do času.

Přečtená právě kapitola Písma sv. zní jako konečný účet, který Bůh vystavil národu israelskému ze všech jeho činů. Účet ten nevyzněl ve prospěch Israelitů. Na jedné straně jest příjem velikých a nesčetných dobrodiní Božích, Božího milosrdenství a dlouhé shovívavosti, na druhé straně neustálá tvrdošíjná neposlušnost Božích přikázání a s ní spojený nejčernější nevděk vůči Bohu. "A varoval přece Hospodin Israele a Judu všemi proroky a vidci: Odvraťte se od cest svých zlých, a šetřte příkazů mých... Avšak neposlechli, ale zatvrdili šíji svou. Rozhněval se tedy Hospodin náramně na Israele, a zavrhl je od obličeje svého."

Boží účet.

I nám připravuje Pán Bůh účet ze všech našich skutků. Vyzní tento účet v náš prospěch? Najednou snad nám ho předloží anděl smrti, kdy se nenadáme. "Bděte tedy, neboť nevíte dne ani hodiny," napomíná důtklivě Ježíš Kristus, když začíná podobenství o svěřených hřivnách. "Neboť my všichni musíme se ukázati před soudnou stolicí Kristovou, aby každý obdržel to, co vykonal tělem, podle toho, co vykonal, buď dobré neb zlé," píše sv. Pavel v druhém listě ke Korintským. (5, 10.) Při všem svém počínání, snažme se co nejlépe hospodařiti se svěřenou hřivnou milostí Božích, abychom nedopadli jako ten nedbalý sluebník z podobenství o hřivnách, jemuž konečně Pán musil říci "Služebníka neužitečného uvrzte do tmy vnější, tam bude pláč a skřípění zubů." Našim vřelým přáním bude dosáhnouti pochvaly věrných služebníků od svrchovaného Soudce: "Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnohým ustanovím tebe, vejdi v radost Pána svého." Mat. 25.

To bude asi nejlepší!

Svatý Augustin radí: "Abychom nemusili uslyšeti přísný a hrozný rozsudek věčného Soudce, dokud jest ještě čas, a dokud jest to s pomocí Boží v naší moci, zpytujme své svědomí, a shledáme-li, že některé viny a hlavní hříchy almužnami a modlitbami ještě neočistěné v nás vládnou, s přispěním Kristovým v přístav kajícnosti neváhejme vstoupiti. A poznáme-li, že za mnohé bouře hříšných vášní na lodičce duše naší buď bylo něco pýchou zlomeno, neb roztrženo lakomstvím, nebo nečistou rozmařilostí zkaženo, kvapme to uspořádati a dobrými skutky napraviti." Sněm Lateránský (IV.) radu sv. Augustina doplňuje: "Poněvadž, jak praví Apoštol, všichni budeme státi před soudnou stolicí Kristovou a za to, co jsme tělem činili, buďte dobré nebo zlé, vezmeme odplatu; jest potřebí, abychom svými skutky den posledního soudu předešli smilování Boží sobě naklonili, a s ohledem na věčnost rozsívali zde na zemi, co s mnohonásobným užitkem máme kliditi v nebi. Neboť, kdo skoupě rozsívá, bude skoupě kliditi, a kdo rozsívá v požehnání, v požehnání bude kliditi život věčný."

Rozptýlení Israelitů k vzdělání pohanů.

Assyrské zajetí nemělo býti jen Israelitům trestem za hříchy a příležitostí k pokání a polepšení. Prozřetelnost Boží učinila tímto způsobem z Israelitů misionáře mezi východními pohany. Dosavadní modloslužebníci měli příležitost poznati a oceniti víru v jediného Boha, seznamovali se s Božími přikázáními a dovídali se o přislíbeném Vykupiteli. Tentýž důležitý úkol mělo později i zajetí babylonské. Budeme čísti, jak prorok Daniel na dvoře královském neohroženě vyznává víru v jediného neviditelného Boha a dokazuje nicotu a klamy modlářství. Jak

Pokračování na str. 5.)

Hovory o víře

Pokračování

V. VYKOUPENÍ VESMÍRU

Již v době antické byl zván člověk "mikrokosmos" neboli "svět v malém". Opravdu člověk v sobě zrcadlí celý svět. V lidském těle nacházíme všechny prvky, atomy i molekuly, v lidském těle se odehrávají podobné funkce jako v životě rostlinném, lidské tělo je velmi příbuzné tělu vyšších obratlovců tak, že mnozí přírodovědci se domnívají, že lidské tělo pochází ze zvířecího. Hmotně v člověku se sbíhají síly veškerého tvorstva.

Avšak svým duchem je člověk vyvrcholením viditelného tvorstva, poněvadž je bytostí jež o sobě ví, čili je bytostí osobní, jež je schopna svého Stvořitele poznávat a oslavovat. Tedy svou přirozeností je člověk mluvčím celého tvorstva, je knězem, který ve jménu tvorstva může Boha chváliti a oslavovati. Ale to je jenom přípravný předstupeň pro něco nekonečně většího a vznešenějšího. Ve skutečnosti člověk je od počátku stvořen k daleko vznešenějšímu poslání. Je totiž obrazem Božím (Gen. 1, 26-29, Žalm 8). Jako obraz Boží je určen k přátelskému společenství s Bohem a k tomu, aby *vládl všemu tvorstvu. Tedy je* korunou všeho tvorstva. Proto také tvorstvo po pádu prvních lidí trpí s padlým lidstvem. V listu sv. Pavla k Římanům čteme: "Mislím totiž, že utrpení tohoto času nejsou ničím ve srovnání se slávou, která se má zjevit na nás. Vždyť i tvorstvo očekává s touhou zjevení synů Božích. Neboť marnosti bylo poddáno tvorstvo, nikoli dobrovolně, nýbrž pro Toho, jenž se poddal s nadějí, že i to tvorstvo bude osvobozeno od poroby porušení ke svobodě ve slávě dítek Božích. Víme zajisté, že všecko tvorstvo spolu sténá a spolu trpí bolest až dosud" (8, 18).

Koruna tvorstva, totiž člověk, v něm, dochází k uskutečnění vykoupení celého tvorstva, je nový Adam, náš Pán Ježíš Kristus. V něm bylo mnohem vznešeněji znovu obnoveno to, co bylo v prvním Adamu pokaženo. On je korunou veškerého tvorstva. A o tom nás poučuje opět sv. Pavel v listu ke Kolosským:

"On (Syn Boží) je obraz neviditelného Boha, prvorozený ze všeho tvorstva. Vždyť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi; viditelné i neviditelné; ať jsou to trůny nebo panstva nebo knížectva nebo mocnosti. Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. A On stojí v čele všeho a všecko má v něm své trvání" (1, 14-17). A několik veršů dále pokračuje: "On je počátek, prvorozený z mrtvýchvstalých, aby

Pokračování na str. 5.

(Pokračování ze str. 4.)

hluboko a pevně zakotvilo zjevené náboženství mezi východními národy svědčí výmluvně příchod pohanských králů a mudrců k narozenému Vykupiteli. Věděli, že má přijíti, čekali na něho a toužili po něm. Odkud měli onu vědomost a touhu? Zajisté od Israelitů, kteří slovem i písmem poučovali je o Božím díle lidské spásy. Obeznámili je i s proroctvími o příštím Vykupiteli. Ostatní doplnila nadpřirozená pomoc Boží. Tak israelský národ chtě i nechtě, vědomě i nevědomky stával se nástrojem, jímž Bůh připravoval lidstvu spásu.

Kainovo znamení.

I dnes jest ještě národ Israelský živým důkazem pravdivosti Zjevení Božího. Po hrozné vraždě, jíž se dopustili na Vykupiteli, přestali býti vyvoleným národem a byli rozptýleni po celém světě, nemajíce chrámu a nemajíce obětí. Jako Abel byl krásným předobrazem Ježíše Krista, nevinně a nespravedlivě nenáviděného a usmrceného, neméně i Kain stal se výstižným předobrazem Židovstva nenávidícího vraždícího a světem bez naděje bloudícího.

CTNOSTI A ÚTRAPY TOBIÁŠE STARŠÍHO.

Tobiášova zbožnost — Jeho manželka a syn — Odvedení do Ninive — Tobiáš půjčil peníze Gabelovi — Útěk a návrat Tobiášův — Skutky milosrdenství — Tobiáš oslepl — Jeho trpělivost a vzdechy.

Tobiáš z kmene a města Neftali, když byl za dnů Salmanassara krále assyrského jat, přece ani v zajetí neopustil cesty pravdy, takže všecko, co mohl sehnati, každodeně rozdával bratřím ze svého kmene Neftaliova, přece nedopouštěl se žádných chlapeckých činů. Když totiž všichni chodili ke zlatým telatům, která byl dal učiniti Jeroboam, král israelský, on sám vyhýbal se společnosti všech těch a chodíval do Jerusalema, ke chrámu Hospodinovu a tam klaněl se Hospodinu, Bohu Israelovu. Věrně odváděl též všecky své prvotiny a desátky, takže každého třetího roku dával i všecky desátky cizincům a příchozím.

Ty a jim podobné věci zachovával dle Božího zákona jsa ještě malým chlapcem. Když dospěl v muže, vzal si za manželku Annu ze svého kmene a zplodil s ní syna, jemuž dal své jméno. Toho učil od dětství báti se Boha a vystříhati se všelikého hříchu.

Když tedy jsa jat přišel se svou manželkou, synem a veškerým svým kmenem do města Ninive kdežto všichni požívali pohanských pokrmů, on se chránil, aby nikdy neposkvrnil se jejich pokrmy. A že pamatoval na Hospodina celou svou myslí, zjednal mu Bůh milost v očích krále Salmanassara, že mu dal svobodu jíti, kamkoli by chtěl a že měl volnost činiti, cokoliv si přál. Chodil tedy po všech, kteří byli v zajetí a dával jim spasitelná napomenutí.

Když tak přišel do Rages, města medského, maje u sebe z toho, čím byl poctěn od krále, deset hřiven stříbra, a když viděl mezi četnými svými rodáky Gabela, který byl z jeho kmene, že strádá, dal mu pod zápisem dotčenou váhu stříbra.

Za dlouho potom, když král Salmanassar zemřel a na místě něho kraloval jeho syn Sennacherib, který měl syny Israelovy v nenávisti, Tobiáš chodil každodenně po všech svých příbuzných a uděloval každému, pokud mohl ze svého majetku, lačné krmil, nahým dával oděv, umrlé pak a zabité pečlivě pochovával.

Také když se král Sennacherib navrátil z Judska, utíkaje před ranou, kterou stihl jeho okolí Bůh proto, že se rouhal, a když hněvaje se, pobíjel mnohé ze synů Israelových pochovával Tobiáš jejich těla.

Když to bylo králi oznámeno, rozkázal ho popravit a pobral veškeren jeho majeetek. Tobiáš však se synem a s manželkou dal se na útěk a všeho jsa zbaven mohl se skrývati, neboť mnozí ho milovali.

Po čtyřiceti pěti dnech zavraždili krále jeho synové, i vrátil se Tobiáš domů a veškeren jeho majetek byl mu vrácen.

Když později byly v domě Tobiášově na slavnost Hospodinovu přichystány hody, řekl svému synu: "Jdi a přiveď několik bohabojných z našeho kmene, ať hodují s námi." I odešel a když se navrátil, oznamoval mu, že jeden ze synů Israelových leží na ulici zabitý. Tobiáš vyskočil hned od stolu, nechal hodů a hladový šel k tělu. Vzal je a odnesl tajně do svého domu, aby je po západu slunce opatrně pochoval. Když mrtvolu ukryl, jedl chléb s žalostí a s třesením, rozpomínaje se na výrok, který pronesl Hospodin prorokem Amosem: "Vaše sváteční dny se obrátí v nářek a pláč." Když tedy slunce zapadlo, šel a pochoval ji.

Všichni jeho příbuzní kárali ho, říkajíce: "Již bylo přikázáno, bys byl proto zabit. A ledva žes smrti ušel, již zase mrtvé pochováváš?" Ale Tobiáš více se boje Boha než krále, brał kradmo těla zabitých ukrýval je ve svém domě a v polou noci je pohřbíval.

Jednoho dne jsa unaven pochováváním přišel domů, hodil sebou ke stěně a usnul. Zatím co spal, spadl s vlašťovčího hnízda trus na jeho oči a oslepl.

Bůh dopustil na něho tuto zkoušku, aby dán byl potomkům příklad jeho trpělivosti jako svatého Joba. Neboť, poněvadž od své maličkosti vždycky se Boha bál a přikázání jeho ostříhal, neroztrpčil se proti Bohu, že ho rána slepoty stihla, ale vytrval neochvějně v bázni Boží, děkuje Bohu po všecky dny svého života. Jako pak blahoslavenému Jobovi posmívali se knížata, tak příbuzní a známi Tobiášovi, tropili si posměch z jeho života říkajíce: "Kde je tvá odměna, pro kterou jsi dával almužny a pochovával mrtvé?" Ale Tobiáš jim domlouval: "Nemluvte tak, jsmeť synové svatých a očekáváme život, který dá Bůh těm, kteří své oddanosti k němu nezmění."

Anna, jeho manželka, chodila každodenně tkáti plátno a nosila domů výživu, kterou mohla prací rukou svých vydělati. Jednou dostala tak kozelce a přinesla jej domů. Její muž uslyšev jeho hlas, když bečel, pravil: "Hleďte, ať není snad kradený! Je-li, vraťte ho jeho pánům, neboť není nám dovoleno ničeho kradeného jísti, ba ani dotýkati se." Manželka mu na to ve hněvu řekla: "Jest na bílědni, že naděje tvá se rozplynula a ukázal se účinek tvých almužen." Těmi a podobnými řečmi činila mu výtky.

Tehdy zastenal Tobiáš a počal se modliti s pláčem: "Spravedlivý jsi, o Hospodine, všecky tvoje soudy jsou spravedlivé, všecky tvoje cesty jsou milosrdenství, pravdivost jsou, jakož i spravedlnost. Pane, rozpomeň se nyní na mne, nerač trestati mne za mé hříchy, ani vzpomínati na proviny moje nebo rodičů mých. Že jsme nebyli poslušní příkazů tvých, vydáni jsme na pospas, v zajetí, na smrt, na potupu, pohanu národům všem, mezi které jsi nás rozptýlil. — Pane, teď nastaly veliké tvé soudy, že jsme nečinili příkazů tvých, že jsme před tebou poctivě nechodili. — Teď tedy, Pane, čiň se mnou dle své vůle, rozkaž, ať v pokoji můj život vzat jest, jeť mi lépe umříti než být živu."

Tob. 1—3.

Důkladná a názorná škola rodinného života.

Písmo svaté a skrze ně Duch svatý dává nám nahlédnouti do pohnutých osudů rodiny Tobiášovy za tím účelem, abychom si povšimli, jak Prozřetelnost Boží bdí nad osudy každé rodiny a jaký neocenitelný význam v rodině má zbožnost to jest živá víra, dětinná důvěra a vroucí láska k Bohu. Vypravování o rodině Tobiášově jest tedy i dnes převzácnou názornou školou rodinného života.

RADOSTNÉ VELIKONOCE

našemu duchovenstvu, členům a jejich rodinám

přeje úřednictvu všech českých dvorů:

Sv. Prokopa, č. 443
Sv. Mathiáše, č. 521
Sv. Cyrila a Metoděje, č. 599
Sv. Norberta, č. 537
Sv. Klementa, č. 768
Sv. Sylvestra, č. 860
Sv. Theodora, č. 865
Sv. Emanuela, č. 973
Sv. Jiří, č. 1318
Plzeň, č. 1421
Karel IV., č. 1502

Sv. Josefa, č. 1588
Sv. Václava, č. 2203
Sv. Václava, č. 2220
Sv. Cyrila a Metoděje, č. 2222
Sv. Kristofa, č. 2223
Sv. Cyrila a Metoděje, č. 2224
Sv. Antonína, č. 2229
Sv. Františka, č. 2230
Sv. Vojtěcha, č. 2231
Sv. Václava, č. 2233
Sv. Václava, č. 2234
Sv. Josefa, č. 2245

Čestná legie III. Řádu K.L.

SDRUŽENÍ ČESKÝCH DVORŮ KATOLICKÝCH LESNÍKŮ

DŮSTP. MATTHIAS LORENZ, kaplan
FRANK FRENCL, ST., nadlesní — WILLIAM KRAUS, místonadlesní
FRANK BRABEC, tajemník — JOSEPH HODOUŠ, pokladník
ADOLPH ZÁHORSKÝ, JOHN KORBEL, JOS. CHMELÍK, důvěrníci
ADOLPH ZÁHORSKÝ, čečník.

(Pokračování ze str. 4.)

měl ve všem prvenství. Neboť se zalíbilo Otci, aby v něm přebývala plnost všeho a aby skrze něho smířil všecko se sebou, i co je na zemi, i co je na nebi, tím, že zjednal pokoj jeho krví prolitou na kříži" (1, 19-20).

Jakým způsobem bude míti účast smířené tvorstvo na novém světě, to je nám ještě skryto. Ale víme, že v oslaveném těle našeho Pána Ježíše Krista již nyní i hmotné stvoření má účast na budoucí Jeho slávě.

Proto Otcové druhého sněmu vatikánského nás v tomto ohledu poučují: "Slíbená obnova světa, kterou očekáváme, už tedy začala v Kristu, pokračuje seslaním Ducha svatého a jeho prostřednictvím postupuje v církvi." - Jsme už tedy v posledním období dějin, obnova světa je už neodvolatelně rozhodnuta a zčásti už v tomto světě předjata. — Proto silní ve víře očekáváme "blahou naději a slavný příchod našeho velikého Boha a Spasitele Ježíše Krista" (Tit. 2, 13). On "přemění naše ubohé tělo tak, že se bude podobat Jeho tělu oslavenému" (Fil. 3, 21) a přijde, "aby byl oslaven ve svých svatých a ukázal se podivuhodně ve všech, kteří uvěřili" (2 Sol. 1, 10).

(Srovnej: Konstituce o církvi: Lumen gentium, čl. 48.)

DOSLOV

V šesté kapitole evangelia sv. Jana je líčena eucharistická řeč Ježíšova v Kafarnaum. Druhého dne po tom, co učinil Pán Ježíš zázrak a nasytil v krajině za jezerem Galilejským neboli Tiberiadským zástup mužů asi pěti tisíců pěti ječnými chleby a dvěma rybami, přišli za ním lidé do Kafarnaum, městečka na západním břehu jezera Genezaretského neboli Tiberiadského. Pán Ježíš přislibuje ve své památné řeči eucharistické svým posluchačům, že jim dá své tělo za pokrm a svou krev za nápoj slovy: "Já jsem chléb živý, který s nebe sestoupil. Bude-li kdo jíst z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé Tělo, které dám za život světa" (Jan VI. 48-51). Židé se sebou hádali a reptali. Dokonce i mnozí z jeho učedníků řekli: "Tvrdá je ta řeč! Kdopak ji může poslouchat?" A odcházeli od Pána Ježíše a již s ním nechodili. **Došlo k třídění duchů.** A tehdy se obrací Pán Ježíš ke sboru apoštolskému, ke dvanácti a táže se jich: "Chcete i vy odejít?" Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova života věčného, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi Svatý Boží" (Jan VI. 60-69).

A podobně i my vyznavači Kristovi dvacátého století, doby zvané atomové, neochvějně věříme slovům a přislibením svého Pána a Spasitele, neboť víme podle slov svatého Pavla, **"komu jsme uvěřili"**. Vždyť je to **Ježíš Kristus, Syn Boží, Vtělený Bůh.**

(KONEC)

Církevní zprávy

Bonn: v Západním Německu se v těchto dnech mnoho píše a mluví o problému Poláků německého původu, kteří přesídlí do své původní vlasti v rámci nedávno ratifikované německo-polské smlouvy. Federální vláda již ohlásila řadu opatření, která mají zajistit jejich rychlé zapojení do normálního života. Za tímto účelem vláda vyzvala i církve a sociální pracovníky, aby ve své charitativní činnosti věnovali polským přistěhovalcům přednostní pozornost.

* * *

Kolín n. R.: Asi 9 milionů katolíků v severním Porýní a Westfásku věnovalo v minulém roce 23 a půl milionu marek na akce charitativního díla německého episkopátu "Misereor", které pomáhá hlavně zemím tzv. Třetího světa. Obnos vybraný v uvedených oblastech činí asi třetinu loňského celkového výtěžku, jenž obnáší 80 milionů marek. Kolínský arcibiskup, kard. Höffner, s uspokojením konstatoval, že věřící přispěli více než předloni, třebaže hospodářská situace se zhoršila. Podle údajů mons. Teusche, jednoho ze zakladatelů hnutí Misereor, západoněmečtí katolíci věnovali loni církvím v zemích Třetího světa úctyhodnou celkovou částku 600 milionů marek.

* * *

Durban: Katolická církev v Jižní Africe rozhodla, že bude do svých škol přijímat i černošské žáky a studenty. Až dosud byly tyto školy vyhrazeny jen bělochům. Katoličtí biskupové dospěli k tomuto rozhodnutí během svého posledního valného zasedání, které se konalo v minulém týdnu. Naváží rovněž jednání s vládními úřady o nové úpravě příslušných předpisů.

* * *

Paříž: Páter Bro, který je letos postním kazatelem v pařížské katedrále Notre Dame, si zvolil téma: problém zla a jeho moci ve světě. Když o 3. neděli postní kázal o Ukřižovaném Bohu, zdůraznil, že křesťanství neřeší tento problém pouhými teoriemi, nýbrž vychází z faktu, že Kristus se dal pro svou lásku k lidem ukřižovat, aby je tak vymanil z moci zla (a hříchu). Kristus nepřišel na svět, aby vysvětlil otázku zla, nýbrž podal svou osobou a životem odpověď na tuto otázku. V Kristu se dal ukřižovat sám Bůh, aby nás tak zbavil pokušení bouřit se proti Bohu, a aby nám zároveň i zjevil, jak naléhavá a veliká je naše potřeba a moc působit dobro a šířit lásku. Dále podotkl, že žádná čistě lidská odpověď nemůže plně vysvětlit problém zla. Lidstvo podalo až dosud mnoho různých odpovědí, ale v každé z nich je pouze část pravdy, kdežto celá pravda je v Kristu.

* * *

Honolulu: Poslanecká sněmovna severoamerického státu Havajské ostrovy zamítla předlohu zákona o povolení eutanasie. Příslušná parlamentní komise vyslechla před hlasováním názory více než 300 osob, mezi nimiž byli i lékaři a duchovní. Katolický kněz Mark Guerin definoval ve své výpovědi tuto předlohu jako zásadně nečestnou, poněvadž v tomto případě jde v podstatě a pokus oklamat a podvést důvěřivé osoby vznešeným názvem "důstojná smrt". Ředitel místního zdravotního úřadu se své strany opět zdůraznil, že organizace právníků a jiných odborných pracovníků by jistě ostře protestovaly proti všem akcím tohoto druhu.

* * *

Kigali: Katolická církev ve středoafrické republice Rwanda má v současné době 162 domorodých řeholníků, 126 z nich již složilo sliby, 15 prodělává noviciát a zbytek tvoří kandidáti (postulanti?). Řeholních sester je celkem 616, z toho 519 se sliby, 59 novicek a 38 kandidátek. Do tohoto čísla nejsou zahrnuti místní řeholnice a řeholnice pracující v jiných zemích. Z mužských kongregací jsou nejpočetnější tzv. Bratří Bayozefité, kteří mají 42 řeholníků se sliby, 5 noviců a 7 kandidátů. Mezi ženskými kongregacemi zaujímají prvé místo Benebikirské sestry (312 řeholnic, 9 novicek a 7 kandidátek), na druhém místě jsou Sestry Nanebevzetí Panny Marie (56 řeholnic, 6 novicek a 57 kandidátek) a konečně na třetím Sestry z kongregace Abizeramaria s 51 řeholnicemi, 13 novickami a 10 kandidátkami.

* * *

Vatikán: V pátek 12. března zemřel v Římě následkem srdečního záchvatu ve věku 69 let páter Francesco Pellegrini, dlouholetý vedoucí italské sekce vatikánského rozhlasu. Po několik let řídil i cizojazyčné pořady. Svého místa se vzdal teprve v listopadu minulého roku, po více než třicetileté činnosti během čtyř papežů.

* * *

Varšava: Polský primas, kard. Wyszynski vydal postní pastýřský list. Zdůrazňuje v něm, že máme-li být skutečnými lidmi, hlavně po duchovní a mravní stránce, musíme následovat a napodobovat příklad Ježíše Krista. Vysvětluje v něm i budoucí pastorační program polských biskupů, který bude uskutečňován právě pod heslem **"Křesťanský pohled na člověka"**. Kromě toho doporučuje, aby věřící během postní doby věnovali větší pozornost svým bližním a snažili se jim podle svých možností pomáhat. Z křesťanských ctností vyzývá hlavně k laskavosti, mírnosti a trpělivosti.

* * *

Mnichov: Hnutí Charitas v této západoněmecké diecézi zahájilo kampaň, kterou chce vzbudit větší zájem veřejnosti o tělesně postižené. Ve svém prohlášení se obrací mezi jiným i na stavitele a žádá je, aby při projektování staveb, které jim budou sloužit, brali větší ohled na jejich omezené možnosti pohybu.

* * *

Fribourg: Švýcarská biskupská konference zde skončila 11. března své valné zasedání. Jednala hlavně o dvou dokumentech, vypracovaných příslušnou teologickou komisí, z nichž první se týká manželství, druhý — vztahů mezi švýcarskou církví a Svatou Stolicí. Dokument o manželství je zaměřen mezi jiným i na možnosti pastorační práce mezi rozvedenými. Kromě toho zasedání uvažovalo i o reorganizaci švýcarských diecézí a o jiných problémech, na něž upozornila minulá mezidiecézní synoda.

* * *

Filadelfie: Místní arcibiskup, kard. Krol vyzval věřící, aby vroucně uctívali blahoslaveného Jana Nepomuka Neumanna, světce česko-německého původu, který byl též biskupem tohoto severoamerického města. Kardinál vyslovil naději, že brzy dojde k Neumannově svatořečení, protože příslušný kanonizační proces již vstoupil do své závěrečné fáze. Podle posledních zpráv z Říma má dojít k svatořečení letos v září v Římě.

* * *

San Diego: Apoštolský delegát ve Spojených státech, arcibiskup Jadot vyjádřil svůj obdiv nad organizačními schopnostmi severoamerických biskupů a nad rostoucím zájmem kněží o duchovní život, který se ostatně projevuje i mezi laiky, zejména prostřednictvím různých nových hnutí. Doporučil, aby věřící se pevněji spojili v boji proti umělému potratu, který je v současné době jedním z největších mravních nebezpečí.

* * *

Vatikán: V Matyldině kapli skončila v sobotu ráno 13. března týdenní duchovní cvičení, kterých se zúčastnil i sv. Otec. Námětem poslední promluvy exercitátora, polského kardinála Wojtyly byl Kristus jako znamení protikladů. Kazatel zdůraznil, že tyto protiklady trvají i dnes a projevují se nespravedlnostmi a pronásledováním věřících. Na závěr duchovních cvičení sv. Otec krátce poděkoval jak exercitátorovi, tak i kardinálům, biskupům a představitelům kuriálních úřadů, kteří se jich spolu s ním zúčastnili.

* * *

Vatikán: Na přání sv. Otce byl v sobotu dopoledne 13. března pražský administrátor, mons. František Tomášek, přijat Pavlem VI. v soukromé audienci. V pondělí 15. března se otec biskup vrátil z Říma do Prahy.

* * *

San Antonio: V rámci oslav 200 let nazávislosti Spojených států bude v texaském městě San Antonio odhalen pomník knězi Leopoldu Moczygembovi, který byl znám jako "patriarcha amerických Poláků". V r. 1854 založil první osadu polských přistěhovalců a pojmenoval ji Panna Maria.

* * *

Augsburg: Západoněmecká biskupská konference zakončila v pátek 12. března své jarní zasedání tiskovou konferencí kard. Döpfnera. Kardinál se v ní soustředil na problémy umělého potratu a nového rodinného práva. Předlohu zákona o umělém potratu schválila v únoru poslanecká sněmovna a nyní ji projednává Spolková rada — senát — (Bundesrat). Kardinál prohlásil, že biskupové nepřijmou zákony, které nezaručují právní ochranu práva na život nenarozených dětí. Dodal, že kdekoliv jsou porušována tak závažným způsobem lidská práva, **biskupové mají povinnost** se proti takovým porušováním postavit. V novém zákonodárství se podle něho projevuje považlivá trhlina mezi mravním řádem a právními předpisy a něco takového nemohou věřící schválit.

* * *

Bonn: Předseda Ústředního výboru německých katolíků, pan Vogel, komentoval německo-polskou dohodu, schválenou 12. dubna Spolkovou radou. Vyjádřil své uspokojení nad tím, že polští občané německého původu mohou nyní přesídlit do Spolkové republiky. Připomněl, že výbor, který zastupuje, žádal již loni o toto povolení obě strany a v závěru poděkoval všem, kdo přispěli k uzavření této dohody. Uvedené právo na přesídlení patří podle pana Vogela k základním lidským právům a jeho uznání jistě utuží základy budoucího lepšího porozumění mezi oběma národy.

* * *

Lusaka: Sestry dominikánky ve farnosti Nejsv. Srdce v hlavním městě jihoafrické republiky Zambie nabídly svou školu a klášter za sídlo nového celonárodního velkého semináře. Budova dřívějšího semináře již nestačí pojmout stále větší počet přihlášených zájemců o kněžství. Stálý výbor zambijských biskupů nabídku přijal a vyučování v novém semináři bude zahájeno v r. 1978. Biskupský výbor předloží též vládě žádost o poskytnutí některých úlev seminaristům, pracujícím ve státních službách, aby jim tak bylo umožněno dokončení studií. Podobné úlevy byly již povoleny dívkám, které se hodlají stát řeholnicemi.

* * *

Záhřeb: Místní arcibiskup, mons. Kucharič se obrátil k věřícím s výzvou, aby se zúčastnili blahořečení pátera Leopolda z Castelnuovo, k němuž dojde 2. května ve vatikánské bazilice. Páter Leopold z řádu kapucínů se jmenoval občanským jménem Adeodat Mandič, byl chorvatského původu a působil v Padově, kde též zemřel r. 1942. V Chorvatsku je uctíván hlavně jako jeden z průkopníků jednoty mezi křesťany. Chorvatští biskupové chtějí při této příležitosti zorganizovat velkou celonárodní pouť Chorvatů do Říma a vyzývají k účasti ty, kdo žijí v zahraničí.

* * *

Vatikán: 14. prosince minulého roku oznámil carihradský ekumenický patriarcha rozhodnutí pravoslavných církví zřídit teologickou komisi, která by z pravoslavné strany připravila dialog s Římem. Obdobnou komisi ustavila nyní i katolická církev. Je složena ze dvou kněží a 7 řeholníků, většinou odborníků v příslušných problémech.

* * *

Lyon: 10. března bylo ve Francii založeno Sdružení věřících francouzsky píšících spisovatelů. Jeho hlavním cílem je šíření knih náboženského a duchovního obsahu. Prvým předsedou byl zvolen Oliver Clement, profesor pařížského ústavu sv. Sergeje.

* * *

Mnichov: Kard. Döpfner se v minulých dnech setkal s představiteli Svazu německých odborů. Hlavními projednávanými body byly význam odborářské jednoty v Německu a budoucí vztahy mezi církví a dělnickými organizacemi. Kardinál podotkl, že Svaz by neměl vidět svůj cíl v odborářském monopolu, který by omezoval svobodnou volbu dělníků ve světě práce, ale rozvoj celého člověka a dobro národa.

* * *

Rio de Janeiro: V Goianii se konalo v minulých dnech zasedání biskupů, kněží, řeholníků a laiků amazonské oblasti. Z pověření brazilské biskupské konference a komise "Spravedlnost a mír" zasedání se zabývalo otázkou rozdělení půdy a zemědělského osídlení této oblasti. Účastníci se rozhodli zřídit ve všech diecézích zemědělské komise na pomoc rolníkům.

* * *

Paříž: V tzv. "Malém paláci" byla 16. března otevřena výstava 214 bulharských ikon. Zapůjčily je jednotlivé bulharské chrámy, kláštery a muzea. Nejstarší ikony pocházejí z 9. století a na západě nebyly dosud nikdy vystavovány.

* * *

Štrasburg: Severoamerický film "Marjoe" získal první cenu na mezinárodním festivalu filmů o lidských právech, uspořádaném Mezinárodním ústavem pro lidská práva ve Štrasburgu. Druhou cenu obdržely "ex aequo" italský a maďarský film. Tématem letošního festivalu byla: Svoboda myšlení, svědomí a vyznání.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7880
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

VAVRO RYŠAVÝ 65 ROČNÝ

Dňa 4. marca 1976 sa v doorom zdraví a mladíckej sviežosti v kruhu svojich priateľov a spolubojonikov, k radosti celej československej krajanskej verejnosti dožil vo Washingtone, D.C., svojich 65. narodenín zaslúžilý národný pracovník čelný funkcionár a neohrozený bojovník za slobodu a DEMOKRACIU, člen Predsednictva Rady Slobodného Československa, populárny Sokol a športovec brat Vavro Ryšavý, povolaním Dentista.

Narodil sa dňa 4. marca r. 1911 v Československu a až do odchodu do exilu v r. 1948 žil a pôsobil v Žiline na Slovensku. Patrí do skupiny najčelnejších a najvýznamnejších Slovákov v protifašistickom boji za obnovu demokratického slobodného Československa.

Ako mladík a dospievajúci muž patril medzi najpopulárnejších slovenských fotbalistov a hockejistov, ba možno o ňom právom povedať, že patril medzi priekopníkov tohoto športu na Slovensku v rokoch 1928-1940. Bol jedným z prvých organizátorov Slovenského národného Povstania (SNP) a ako taký stal sa podpredsedom Oblastného Ilegálneho Výboru pre Severozápadné Slovensko so sídlom v Žiline. Za svoje osobné hodnoty bol niekoľkokrát povýšený jak v armáde, tak i v SNP a ako taký je tiež nositeľom najvyšších čsl. štátnych vyznamenaní. Po návrate zo SNP v r. 1945 stal sa členom Miestneho i Okresného Národného Výboru v Žiline ako zástupca Demokratickej Strany Slovenska, ako i prvým náhradníkom členov DS do Slovenskej Národnej Rady (SNR) v Bratislave, zvolený martinským Zjazdom DS v r. 1945. V r. 1945 bol zvolený za predsedu Zväzu Dentistov na Slovensku pre obdobie 1945-46. V r. 1947 bol Zjazdom zvolený za predsedu Mladých Demokratov Severozápadného Slovenska. Pri vypuknutí komunistického puču vo febr. 1948, je už dňa 26. febr. komunistami zatknutý ako jeden z prvých a hrubo týraný najskôr v Žiline, potom v Trenčíne. Patril teda medzi prvé obete krvavého komunistického teroru. Ako zkúsenému a ostrieľanému dôstojníkovi sa mu podarilo utiecť, nestihnúc sa ani rozlúčiť so svojou snúbenkou. Dostáva sa najskôr do Nemecka a odtiaľ ako politický uprchlík ako jeden z prvých už koncem r. 1948 prichádza do Kanady. Z Kanady reemigruje do USA, kde sa stáva americkým občanom a zakladá svoj vlastný podnik ako Certified Dental Technician vo Washingtone, D.C.

Od jeho príchodu do exilu venoval všetky svoje sily československému odboju proti komunistickej tyranii, neustále bojuje ako čsl. vojak vždy v prvej línii. Je členom Čsl. Rady Americkej, Sokola v Amerike, člen Zastupiteľstva a Výkonného výboru Rady a člen Predsednictva Rady Slobodného Československa a dlhoročný verný spolupracovník neb. predsedu Dr. Zenkla. Ako majiteľ zubného laboratória vo Washingtone, je tiež členom National Association of Certified Dental Laboratories, Washington, D.C.

Zhľadom na to, že komunisti dejiny SNP nielen od samotného začiatku sfalšovali a preto aj podľa ich potreby dejiny Povstania neustále prerábujú, treba pri tak významnom životnom jubileu ako je oslávenie 65. narodenín nášho oslávenca a bojovníka za slobodu a demokraciu brat Vavra RYŠAVÉHO, poukázať na pravdivú a skutočne historickú skutočnosť okolností vypuknutia SNP, ktoré je neoodeliteľné od jeho mena, a ktorú okolnosť brat Ryšavý vo svojej skromnosti a nezištnosti nikdy nevyzdvihol. Preto bolo potrebné sa o tom dočítať v knihe najslávnejšieho, komunistami popraveného slovenského partizánskeho organizátora a veliteľa, majora Žingora.

Podľa dokumentu Žingorovej knihy, veliteľ Žilinskej posádky a strečnianskeho úseku plk. J. Dobrovodský jasne dokazuje a zdôrazňuje, že to bol práve Vavra RYŠAVÝ, ktorého správa bola podnetom na zahájenie oficiálneho vojenského Slovenského Národného Povstania dňa 29. augusta 1944 o 8.00 hod. ráno v Žiline . . . . .

Taká je pravdivá a historická skutočnosť!

Životopis brata Ryšavého by bola faktický živá kniha bojujúceho vlastenca. Jeho zriedkavé články v našej krajanskej tlači však dokazujú, že náš oslávenec má i dobré žurnalistické pero. Keď mu teda pri príležitosti jeho významného jubilea z celého srdca blahoželáme a prajeme mu dobrého zdravia, Božieho požehnaniu a životnej a bojovej sily do ďalších rokov jeho životného čestného boja, nech ani naša skromná prosba neostane iba prosbou. Píš, Vavruško náš, napíš toho sám zo svojich životných bojov viacej! Vieme, vojak nemá veľa času na odpočinok. Ty však máš už plné právo vymeniť flintu za pero! Zákonite budeš potrebovať viacej odpočinku a to pero nemi také ťažké ako samopal a dá sa aj ním bojovať, a ty vieš že účinne.

AD MULTOS ANNOS, drahý náš Vavro!

Priatelia

"ROZVĚDČÍKŮV PŘÍBĚH"

aneb povídání o jistém Pavlu Minaříkovi.

Jde o onoho mladého muže — v červnu mu bude 31 roků — který se letos v lednu po sedmi letech hlasatelování v mnichovské "Svobodné Evropě" objevil na obrazovkách československé televize coby "kapitán rozvědky", čili služebník pražské špionáže. Jeho vyprávění jsou tam na druhém břehu plné noviny a tak patří více-méně k naší zpravodajské povinnosti o něm referovat. K pramenům, z nichž jsem citoval již minulý týden, mohu dnes přidat následující čs. časopisy: např. RUDÉ PRÁVO ze 4. a 11. února, týdeník pro "ozbrojené síly" SIGNÁL č. 10, MLADÝ SVĚT č. 9; jestli se dostanu k "čerstvě upečené písni Josefa Laufra a Bohuslava Myslika" o "statečném kapitánovi Minaříkovi", kterou vysílala čs. stanice HVĚZDA 10. února odpoledne — to nevím . . Když ne, tak se k ní někdy příště vrátíme.

"Vysoké morální kvality"

Komunisté mají pro posuzování lidských vlastností jiná měřítka, než na jaká jsme zvyklí. Takový pravdivý Solženicyn, například, nositel Nobelovy ceny, který vylíčil světu mimojiné své zkušenosti politického vězně v sibiřských koncentračních táborech — je pro ně "pomlouvačem" a "zrádcem". Na druhé straně Minaříkovi, který po několik roků donášel na svoje spolupracovníky a neštítil se udavačství, připisují psavci komunistických sekretariátů v Praze (ale i v Moskvě, Sofii, Budapešti a vůbec všech přidružených krajinách) "vysoké morální kvality", jak vysvítá z citovaných komunistických novin.

"Jak jste získával písemné materiály?" — ptal se Minaříka reportér časopisu, vydávaného oro mládež. Odpověď: "Svou metodu jaksi nechci a nebudu popisovat. Prostě člověk se k těm věcem nějak dostává. Odněkud je musí vyjmout a zas je tam vrátit, aby se o tom nevědělo." Na téže stránce MLADÉHO SVĚTA jsou přetištěny fotografie dopisů, které citovaný špiónek "vyjmul" z psacího stolu jedné redaktorky Svobodné Evropy, ukradl tedy, a už nevrátil . . . Morální kvalita? Ne. Zloděj na, leč a přetvářka.

Říkává se, že i "tesař se někdy utne", což znamená, že udělá chybu, jíž by se zkušený řemeslník dopustit neměl. Mezi "machry" komunistické propagandy bylo takových tesařů vždycky dost a často u nich také "neví pravice, co dělá levice", takže leckdy spatří světlo světa různé nesrovnatelnosti, které nám (asi proti vůli autorů) odhalují podstatu věcí. Tak tomu je i v případě Pavla Minaříka. Položme si otázku:

Kdy se stal udavačem?

Mladičkému Pavlovi učarovala divadelní prkna. Napsal jeho životopisec v RUDÉM PRÁVU: "Jenže když skončil devátou třídu základní školy, byl donucen odejít do komunálního podniku města Brna učit se instalatérem", přestože v divadle, kde dělal statistu, "si ho vážili". Můžeme se zeptat, kdo ho "donutil" učit se poctivému řemeslu a co to je, "vážit si" 15-tiletého kluka . . . Bylo mu 19 a chtěl na Akademii múzických umění v Brně: "Jenže život zaskočil Pavla podruhé, tentokráte v podobě povolávacího lístku na vojnu. Večer se viděli s nějakým Honzou. To Pavel už znal dávno tušené tajemství, že Honza je příslušníkem ministerstva vnitra." Na vytvětlenou je třeba říci, že tato instituce je v Československu příslušná nejen pro řízení dopravy na křižovatkách a hledání zlodějů a vrahů, ale i pro získávání fízlů a výrobu špiónů. —

"Kdyby tam za tebou soudruzi přišli" — povídal onen Honza Pavlovi — "promýšli to. Už jsem ti jednou řek', že máš talent. Všestranný. Člověče, ty bys udělal kus práce." Komunisté za Pavlem zřejmě přišli, neboť — (cituji) — "v prezenční službě nebylo dlouho. Za krátkou dobu, koncem roku 1964 se vrátil." A začal pracovat v pískárně slévárem národního podniku Slatina v Brně. Z nedořečeného vyplývá, že z vojny mu asi pomohlo "vnitro", aby mu sloužil, kde to potřebovalo. Udával snad Minařík již spoludělníky z fabriky?

Jisté je, že najednou šlo všechno jako na másle. Hrdina příběhu udělal zkoušku na hereckou školu a skoro zároveň vyhrál "v těžkém konkurzu tří set uchazečů na místo hlasatele brněnského rozhlasu". Rozhodl se dělat hlasatele — sám se rozhodl, nebo to udělal "Honza" a jeho přátelé z ministerstva vnitra? A navíc Pavel podle jednoho pramene po večerech studoval na vyšší střední škole; podle druhého "začal pro něho soustavný výcvik a tvrdá příprava po zaměstnání, bez jakýchkoliv úlev". Krátce po okupaci Československa armádami pěti států Varšavského paktu prý "skupina soudruhů rozhodla, že právě teď je nejvhodnější chvíle k Pavlovu odchodu". Dne 5. září 1968 přešel Minařík hranice do Rakouska. Vypráví, že "s cílem proniknout do Svobodné Evropy".

"Snad aby nedošlo k omylu, rozvědčíkem jsem se nestal až v září osmašedesátého roku. Začalo to někdy v době mého nástupu na vojnu . . . Začal jsem tedy s určitou hodností. Hodnost kapitána jsem měl po návratu," řekl Minařík MLADÉMU SVĚTU. Myslím, že slušný *člověk v našem bývalém domově* mu tu pochybnou kariéru "určitých" pochybným způsobem získaných hodností nezávidí. On sám to dnes již také ví . . .

J. Netík

SDRUŽENÍ EXULANTU
a taneční skupina
JUMP
srdečně vás zvou na
POMLÁZKOVOU ZÁBAVU,
kterou pořádají
v neděli odp.
dne 18. dubna t.r.
v sále Sokola,
4131 So. Home Ave.,
Stickney, Illinois.
Začátek o 4. h. odpoledne.
— Vstupné $3.00 —
Zvláštní taneční vystoupení skupiny J U M P.
Výborné pohoštění a občerstvení.
Čistý výtěžek ve prospěch činnosti J U M P.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

YOUR ATTIC AND BASEMENT MAY HAVE VALUABLE JUNK (Antique)!
Make Your Spring Cleaning Profitable
CALL RUSS & BOB
The Wholesale Wholesalers
At 262-2630 after 6 p.m.
LEAVE MESSAGE.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

DOPISY našich čtenářů

ENNIS, TEXAS.

P.B.J.K.

Ctěná redakce,

předně vás všechny zdravím a děkuji za vaši obětavost, kterou potřebujete k vydávání českého tolik potřebného katolického tisku. Velmi jsme litovali zde v Ennis zániku Katolíka, bylo nás tu starších odběratelů hodně. Přijeli jsme sem z naší české vlasti. Já sama více než před 52 lety. Muj manžel odebíral Katolík, byly tam zprávy z našeho Moravského Slovácka. Hlas a Katolík měli tady jednatele, kteří se starali o zasílání předplatného do redakce. Muj manžel předplatil Katolík také rodičům, kteří nám potom posílali z Prahy "Neděli." Měli tam hezké a poučné články. Dočetla jsem se v životopise pana kardinála Josefa Berana, jakou měl pan kardinál zásluhu na tom, že se "Neděle" poválce zmodernisovala. Čísla už nemám žádná, dala jsem je dp. F. Kowalskému. Byly tam písně a noty, on to rád opisoval na tvrdé papírové tabule, ze kterých jsme všichni na chóru zpívali. Na faře jsme mívali zkoušky s varhaníkem; rovněž písně skládali bratři Parmové, kteří řídili v osadě všechno česky. Od té doby co zemřeli, nemáme tu nic českého. Jenom ještě to jídlo se tu chystá po našem, když tu v síních mají české Jednoty první sobotu a neděli v máji městskou parádu. To sem přijede lidu zdaleka, z Chicaga, z Texasu a odevšud, kde jsou ještě lidé naší národnosti. V sobotu je paráda městem; lidé jdou v ní v národních krojích a rovněž v ní jedou ozdobené vozy z Katolické školy, z Národní Sokolovny, Rytířů Kolumbových atd. Tato paráda se jmenuje Polka Festival. Dříve se tu farmařilo s bavlnou. Nyní když se už tolik bavlny neseje, tak ještě "mladí" (t. j. generace našich dětí) zůstává na farmách, ale jejich děti, už studují a pracují ve městě. Ženy pracují v továrně na obleky, kterou postavili za městem. Také na součástky aut je tu několik podniků, v kterých pracují večer i studenti.

Tento rok nepršelo, celou zimu jsme neviděli sníh, jen "severáku" jsme užili dost. Ovocné stromy jsou odkvetlé, ale není na nich vidět ovoce. Květiny-tulipány, růže jsou v květu.

Blíží se svátky velikonoční, vzpomínám si, jak se ve vlasti za našeho mládí doma připravovali. Jak na jívách se objevily jehnědy (kočičky), tak se ořezaly a schovaly se do sklepa, aby neodkvetly a ty jsme pak nesli na Květnou neděli posvětit. Šli jsme ven s průvodem a se zpěvem. Ve škole jme měli učitele a ten byl varhaníkem a tak nás učil písně do průvodu. Také když jsem přijela do Ennis, bylo zde vše české. Na velký pátek jsme zpívali bez varhan "Žaloby nebeského Otce" a také písně při líbání svatého kříže. Ještě některé umím. Ted' je vše anglické když se člověk anglicky neučil, tak tomu nerozumí. Mám misál, kde jsou ty nové obřady na celý týden, přivezla mi jej dcera, když byla v Dallasu.

Přeji všem čtenářům milostiplné a požehnané svátky velikonoční. S Bohem.

Hermina Zháněl, Ennis.

CHICAGO, ILL.

"Ta zima je vždycky tak dlouhá" — naříkali jsme když přicházela — a vidíte, ted' zase říkáme: ta zima utekla jako nic. Věru, nejen zima, ale ten čas vůbec neutíká ale letí! Hlavně má-li člověk hromadu těch křížků na zádech. Je neděle a než se otočíš je tu druhá že bys nevěřil, že někdy ses jí nemohl dočkat, jak byl týden dlouhý, inu, to když byl člověk mládí.

Velikonoce jsou již tady — budeme zase porovnávat ty změny oproti jak se slavívaly ve staré vlasti. Ovšem, ani tam neslaví se Vzkříšení velkým průvodem po vsi, hlahol zvonů, hudba, v oknech rozžaté svíce, kudy se průvod ubíral, hasiči s lampiony, to všecko pominulo. Všecko je jednodušší, i zde. Tam u nás tenkráte nechodili dospělí ku zpovědi tak často, jako vidíme zde — ale na Zelený Čtvrtek se muselo "ku správě boží" — a posty se zachovávaly. Mnozí mužové si odřekli v postě tu dýmku — náš deček "šňupeček" a na Bílou sobotu měl "pikslu" (tabatěrku) v kapse a hned po "Vzkříšení" už si posloužil. To už je dávno, a já, ted' když vidím, že jsou svatby v postě i v kostele, vzpomínám, že tenkrát nesměly být svatby a zábavy ani v adventu — inu, časy se mění. K lepšímu Nemyslím — ku př. když byla zmírněna přísná pravidla jak pro řeholnice a kněze, zdálo by se, že se bude více pro takový stav hlásit, zatím vzdor všemu uvolnění počet upadá.

Paní B. S. z Kanady hezky vzpomíná na Svatou Horu nad Příbramí. Také od nás každoročně šlo procesí, a od mých sedmi let až do mého odjezdu jsem nevynechala ani jednu. Zprvu jako družička a pak s dívkami. Ted' od nás už procesí nejde, jen jednotlivě jedou lidé busem. V dopise p. Pekárka je tolik pravdy. Kde zůstali všichni dopisovatelé do Národa a Katolíka? Jsou postrádáni.

Venku se už začíná všecko zelenat, jen je třeba, aby zapršelo. Nu, domyla jsem okna, a to je zaručené, že bude pršet. Raději jsem je umyla dřív, abych nepokazila velkonoční parádu mladých.

Veselé Velikonoce přeji všem čtoucím a dopisujícím!

Čtenářka z Kalifornie.

SAN ANTONIO, FLORIDA

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

VELIKONOČNÍ meditace. Odcházíš ze světa, Ty Slovo Boha věčného-nebeského, co nám ještě řekneš naposledy, Pane Ježíši Kriste? Ty-který jsi neúnavně kázal po celá tři léta o věčném nebeském království, o velkém milujícím Otci na nebesích. Slova na rozloučenou jsou ta nejkrásnější, nejopravdovější, které umí říci jen ten, který odchází. Poslední slova jsou ta, která shrnují všechno, co byl, co je a bude. V posledních slovech se zanechává přítomnost a hledí se do budoucna. Proto jsou tak vzácná, vštěpují se do paměti a úzkostlivě se střeží. Jsou nám odkazem, dědictvím a přáním, které zůstalo nesplněno. Odcházíš ze světa pozemského, Pane Ježíši Kriste a na tomto slzavém údolí naposled zazní Tvůj lidský hlas, aby znovu vešel a vrátil se do věčného mlčení, které jsi, Pane, na 33 let přerušil. Tvá slova jsou určena celému lidskému pokolení a též pokolením budoucím. Sedm kratičkých vět, sedm výkřiků, které zahřímali uprostřed lidského zmatku, uprostřed smutku. Ti, kteří je slyšeli, ti jen čekali, jen proto, aby se Ti mohli vysmívat. Tito farizeové jen čekali, co učiní Ten, který přišel spasit svět. Tvoje slova, Pane, byla dražší, vyšší, silnější, než ty tři hodiny pátečního odpoledne. Byl to Tvůj odkaz, Tvoje závět', program, bylo to Tvé setkání s každým malým stvořeníčkem, které se mělo narodit, až Ty, náš Spasitel, budeš znovu zahalen mlčením. Dokonáno jest, činíš tečku za svým pozemským životem. Kdo pochopil z těch, kteří se dívali na Tvé utrpení, že jsi chtěl říci více, než že je konec utrpení. Byl to konec, kterým jsi oznamoval, že jsi dopil kalich až do dna, kalich, který podala Tobě ruka Otce nebeského, jako smírnou obět' za hříšného člověka. Ty, Pane, sám ses nabídl, že ho vypiješ, kalich utrpení, kalich Vule Otce nebeského, kalich Tvého života, skutku, kázání, zázraku, utrpení, a vrchovatý kalich Tvého poslání. Poslední jeho kapka, ta u samého dna a ta nejcennější, byla Tvá smrt, Tvé utrpení na kříži na Golgotě. Kalich, který koloval po staletí v národě vyvoleném ústy proroků. Jak touželné byl očekáván ten, kdo ho měl vypíti, kdo měl na sobě samém uskutečnit to, co připravil Hospodin. A Ty jsi přišel a oni Tě nepoznali, nebylo pro Tebe místa v lidském přibytku, našel jsi útulek ve stáji. Po kapkách jsi upíjel z kalicha a oni Ti nevěřili a přece všechno v něm bylo označeno pravým jménem. Tvůj původ, Tvé narození, vyhnanství, vraždění neviňátek, každý Tvůj zázrak, každé Tvé slovo, každý Tvůj učedník, a nejpečlivěji vše dokazovala Tvá smrt, poslední životodárné a zároveň nejtrpčí kapky z kalicha Tvých posledních pozemských hodin. Ta poslední kapka byla nejbolestnější a Ty jsi ji dopil. Dokonáno jest, kalich je prázdný. Kolikráte během Tvého pozemského života jsi hlásal, že činíš, co vyměřil Tvůj Otec nebeský, nic více a nic méně. Jak Ti muselo být, Pane Ježíši Kriste, když jsi nemohl více konati, než co Ti určil Otec. Jak rád by jsi učinil více zázraků, vždyť tolik ubožáků jsi viděl, kolikráte jsi byl v pokušení opustit zemi zaslíbenou a jíti kázati těm, kteří v Tebe uvěřili, kolikráte jsi se bránil tomu pokušení. Vždyť mne poslal Otec jen k vám, já činím jen to, co chce Otec. Jak rád by jsi pil větší, bolestnější kalich Tvého utrpení, který by měl třeba 60 let, ale Ty, náš drahý Spasiteli, jsi přijal s láskou jen odměřené kapky. "Dokonáno jest", voláš, jako by ses tázal člověka, "ještě mně nevěříš, ještě mně nevěříš?". Před Tvýma očima, člověče, se odehrál celý můj život, v ruce jsi měl svatá Písma, kde jsi mohl ověřiti každý můj krok, každý muj čin, a ty, člověče, mně ještě nevěříš. Vím, Pane Ježíši Kriste, že tak jako svatému Pavlovi, i mně a všem, kteří žijeme na tomto slzavém údolí, náš kratičký pozemský život, spadnou šupiny z očí, já a všichni lidé se probereme ze spánku a budeme litovat, že jsme si neprotřeli naše oči dříve, protože až Ty, Pane, vydáš poslední vzdech, bude to mně a všech lidí vzdech první. Až Ty, Pane, zavřeš oči, tu my všichni se probereme ze spánku a budeme litovati, že jsme nebyli více obezřelými a že jsme si Tě dříve nevšimali. Jen tak namátkou a tak jako všichni jsme mávli rukou nad svým bližním, co je na něm. Ale my všichni jsme se měli pozastavit a objevit v našich bližních, Pane Ježíši Kriste, Tebe. Neboť jsi, Pane, řekl: "Cokoliv učiníte svému bližnímu, jako mně jste učinili, Pane muj, muj drahý Spasiteli, popřej mi, at' uvidím dříve, než Ty zvoláš "Dokonáno jest", abych Ti mohl podati kapku vody, tu poslední a i za tu budeš vděčný.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svoji meditaci a přejeme Vám všem radostné, ve zdraví, spokojenosti a lásce našeho drahého Spasitele Ježíše Krista, prožité Velikonoční svátky. Kéž ten převeliký zázrak slavného zmrtvýchvstání našeho Spasitele, naplní vaše srdce radostí a slavnou nadějí. Modleme se v těchto posvátných dnech velikonočních, aby všem lidem na celém světě spadli šupiny z očí, aby přišli k poznání, že ne materialistický komunismus, ale Ježíš Kristus a Jeho evangelium může všem lidem zabezpečit spokojený, láskou ke všem bližním šťastný pozemský život. Potom nebude válek, nenávisti, a na celém světě by zavládnul mír a pokoj všem lidem dobré vůle, ve kterých se Bohu zalíbilo.

Přeje vám všem rodina

Pekárek

BROOKFIELD, ILL.

Ctěná redakce a milí čtenáři!

Jaká je to první krása, když travička již se zelená a sněženky, tulipány a jiné květinky rozkvétají pod polibky teplého jara v zahrádkách. Vzpomínám, jak na květnou neděli, jsme nosili velké svazky kočiček do kos-

(Pokračování na str. 9.)

tela k posvěcení. Doma jsme ty kočičky zastrkávali za obrazy světců a modlili se staří i mladí za zdraví a úrodu. Tou květnou nedělí už začínají Velikonoce. Pak přišel Velký Pátek, kdy u nás chodili kluci s klapačkami oznamovat dobu polední a večerní klekání. Na čtvrtou nedělí postní my děvčata jsme ustrojila "smrtku" do hadříků a nesla po vsi za zpěvu.

Smrt nesem ze vsi
jaro nesem do vsi.

Hospodyňky pak nám darovaly vajíčka neb krejcary. Pak jsme odensly "smrtku" k tekoucímu potůčku, do kterého jsme ji hodily, aby odplavala. Veselo a hlučno bývalo o pondělí velikonočním o pomlázce. Děvčata již měla přichystaná barevná vajíčka pro chlapce, kteří přicházeli z prutů spletenýma švihačkama, aby děvčatům našvihali. Ta vajíčka byla skutečně umělecká práce a tu krásu dělaly ruce mojí tety, které uměly právě tak zručně okopávat řepu a chodit se srpem na trávu. Škoda jejich dovedných rukou, které již tolik let kryje země. Na Velký Pátek s námi maminka měla hodně práce, nastrojila nás pěkně do vyžehlených šatu a my měly takovou velkou radost', že pujdem do kostela. U hrobu *Páně stála stráž, která se* každých pár hodin měnila; bylo to tak dojemné, ráda na ty chvíle vzpomínám. V sobotu k večeru se rozhlaholily zvony, aby zvaly věřící na Vzkříšení. V kostele se ozývalo slavnostní "Alleluja".

Velikonočními svátky se otevírá jaro, kdy skřivánci u nás zpívají, vznášejí se do výše, jako by chtěli dáti dík Pánu Bohu za všecku tu krásu, kterou nám podává.

Vážená redakce a milí čtenáři přeji Vám ve zdraví prožiti svátku Velikonočních a hodně příjemných chvil v jarním období.

Čtenářko z Californie děkuji za upozornění. Vaše dopisy se pěkně čtou.)

Věra Uherek.

FRANK SIMON Z NEW-YORKU NA VĚČNOSTI

Zakladatel a prvý prezident Fourth Federal Saving and Loan Association of New York, sa odobral na večnosť v osmdesiatomdeviatom roku svojho života.

Frank Simon, rodným menom Simonovič, pochádzal zo Skalice na Slovensku, kde už v študentskom veku zúčastnil sa národného i kulturného života, ktorý v tú dobu viedli dvá skalický buditelia, Dr. Ľudovít Okanik a Dr. Pavel Blaho. Dr. Blaho sa ujíma mladých študentov, dává jim prácu, jednak v redakcii svojich časopisov, alebo v administracii.

Abiturientov klasických gymnasií posiela na abiturientné kurzy obchodných akadémií, aby získal dorost pre obchod a bankovníctvo.

Keď velký útlak maďarizácie drvil slovenské podniky, mnohý z mladých hľadali útočište mimo svojej vlasti a Frenk Simon, aby poznal svet, prijal miesto u vystehovaleckej kancelarie v Brémach. Tam sa oboznámil s osudami slovenských emigrantov a v r. 1912 sa rozhodol emigrovať do U. S. A., aby pomáhal hospodársky svojmu ľudu.

V Amerike prijal miesto v Bank of Europe, kde spolupracoval s Michalom Bosákom a bol reprezentantom Americko—Slovenskej banky v Amerike.

Dr. Blaho volal Simona organizovať slovenské bankovníctva a navázal hospodárske spojenie Slovenska s Amerikou.

Pre rodinné pomery návrat na Slovensko odpadol — zostal v Amerike.

Hospodárská kríza v roku 1929, zlikvidovala i Bank of Europe a Šimon bol dlhý čas bez miesta a len veľká húževnatosť a skromnosť' spôsobila, že v roku 1934 zorganizoval Ford Federal Saving a vybudoval prosperujúci ústav, ktorý dnes je ozdobou nielen krajanskej práce, ale aj Ameriky.

Večná pamäť na tohto finančného priekopnika nech ostane v našich srdciach.

Pavel Bláho.

Důstp. Klaud Viktora, O.S.B., zemřel

Na začátku Sv. týdne, v úterý dne 13. dubna 1976, po delší srdeční nemoci zemřel důstp. Klaud Viktora v Edward Hospital v Naperville, Ill. Dříve dlel v sanatoriu, kam se odebral z kaplanství v Domově sv. Benedikta, Chicago. Kaplanem našich stařečků a stařenek se stal po svém farářování u Nejsv. Trojice v Haugen, Wisconsin.

Dp. Klaud Viktora se narodil v České Plzni v Chicagu dne 1. června 1907. Vychodil školu sv. Prokopa a pak studoval v koleji sv. Prokopa v Lisle. Vstoupil do noviciátu kláštera dne 8. září 1927, složil své řeholní sliby a pak pokračoval ve studiích v semináři sv. Prokopa. Na kněze byl vysvěcen dne 28. května 1933 biskupem Bernardem Sheilem. Primici měl u sv. Prokopa v Chicagu a byl poslán na další studia na university Loyola v Chicagu a ve Washingtone.

Byl ředitelem Oblátu sv. Benedikta a dlouholetým novicmistrem v klášteře sv. Prokopa, Lisle, Ill. Byl i redaktorem měsíčníku "Vůdce" a snad i posledním misionářem z Lisle, který konal mezi našim lidem třídenní pobožnosti od New Yorku do Texasu.

S velkou láskou se věnoval Apoštolátu Unionismu; byl horlivým spolupracovníkem v tomto snažení zesnulého opata Prokopa Neužila a proto byl i spoluredaktorem měsíčního oběžníku "Voice of the Church".

Jako generální tajemník zaznamenal všechny tři Unionistické kongresy v klášteře sv. Prokopa v Lisle: I. v září 1956, II. v srpnu 1957 a III. v červenci 1959. Všechna jednání sjezdu byla vydána tiskárnou Čes. benediktinů v Chicagu ve dvou knihách. Zúčastnili se jich jak kard. Stritch z Chicaga, arcibiskup Hermaniuk z Kanady, biskup Jan Mořkovský z Houstonu a místní biskupové — Martin McNamara a Wm. O'Brien — tak světový byzantolog † dr. František Dvorník a prof. Eliáš Dennissoff z belgické Lovaně a jiní.

Své rubinové jubileum kněžství dovršil P. Klaud Viktora r. 1973 v plodné práci.

Jelikož je Sv. týden, pohřeb se konal už ve čtvrtek dopoledne. Je uložen na klášterním hřbitově v Lisle. Mše sv. křesťanské naděje na vzkříšení bude v pondělí v klášteře o 4:50 odpoledne. Nechť' odpočívá v pokoji!

Dp. Klaud Jiří Viktora, O.S.B.

Pětasedmdesátiny Ing. Josefa Holmana

Dne 17. dubna se v Mnichově dožívá pětasedmdesáti let Ing. Josef Holman, zasloužilý politický a národní pracovník, předseda Československého poradního sboru v západní Evropě. Zapsal svůj život novinám, rozhlasu a především filmu.

Novinařil v pokrokové Tribuně (1922-1928), stál u kolébky "Radio-Journalu" (později čs. rozhlasu), realisoval též první čs. rozhlasový časopis "Radiojournal". V úloze novináře byl mj. při startu výpravy, jíž Nobile a Amundsen podnikli k Severní točně, referoval z Paříže o letu pluk. Lindbergha přes Atlantik (1927). O něco později se stal automobilovým a motocyklovým závodníkem a r. 1930 získal světové prvenství v motocyklovém závodě na nejmenší spotřebu pohonných hmot. Byl také spoluvydavatelem humoristického časopisu "Trn".

Po svém bohatém strýci zdědil velkostatek v Týnci nad Labem. Leč nejbohatší kapitolou Holmanova života byla jeho vynikající činnost filmového režiséra. Na prahu zvukové éry se stal asistentem známého režiséra R. Siodmacka v Berlíně. V Praze natáčí svůj první film "Děvčata, nedejte se!" s Hugo Haasem, režíruje legionářskou válečnou epopej "Zborov" s Hugo Haasem, Medkem, tvoří celovečerní film "Neznámý vojín mluví" (varovný dokument z první světové války), dále státně politický film o vzniku ČSR ("Revoluce krve a ducha") a životopisný film "T. G. Masaryk".

V roce 1938 zaznamenal další významný úspěch v Paříži, kde spolupracoval se Sachou Guitrym na jeho slavném díle "Historky polí Elysejských". V době válečné vytvořil Josef Holman řadu vynikajících filmů: "Velká přehrada", "Rukavička", "Bláhový sen", "14. revír", ale snad největší filmovou slávu mu získal nezapomenutelný film "Modrý závoj".

V době války se aktivně zapojil do čelné protinacistické odbojové skupiny, která byla řízena londýnskou exilovou vládou. Na konci války se zachránil před zatčením útěkem přes frontu na východ. Za svou odbojovou činnost mu prezident dr. Beneš udělil Československý válečný kříž 1939 a ministr vnitra mu udělil Pamětní odznak druhého národního odboje. V letech 1945-1948 byl vedoucím úředníkem hospodářské správy čs. ministerstva zahraničí.

Po příchodu do exilu se r. 1952 stal režisérem československého vysílání rozhlasové stanice Svobodná Evropa v Mnichově. Také se stal autorem mnoha rozhlasových programů a reportáží. Ani v exilu neopustil svou velkou lásku film - - a natočil několik filmu pro rakouskou a západoněmeckou televizi.

Po ustavení Čs. poradního sboru v západní Evropě r. 1972 se Ing. J. Holman zapojil do krajanské a exilové činnosti. Na valném shromáždění v říjnu 1973 v Mnichově byl zvolen místopředsedou a v listopadu 1974 na valném shromáždění v Lausanne ve Švýcarsku posléze předsedou Čs. poradního sboru, kteroužto funkci svědomitě vykonává dosud.

K další umělecké tvorbě a exilové činnosti přejeme jubilantovi hodně zdraví a síly.

Sbor inf.

Československý poradní sbor
v západní Evropě,
D-8000 München 86
Postfach 860732

Katolický tisk v U.S.A.

Katolický tisk ve Spojených státech zaznamenal potěšitelný růst. Počet katolických týdeníků je v roce 1976 439. Jejich celkový náklad vzrostl o 200.000 výtisků, na dnešních 26.888.750 exemplářů. Katolických odborných časopisů je 279 a jejich náklad vzrostl ve srovnání s předešlým rokem o 99.560 výtisků.

V současné době vychází ve Spojených státech 8 katol. týdeníků, rozšířených po celé zemi. Kromě toho mají US katolíci 29 cizojazyčných časopisů s nákladem 530.000 exemplářů; mezi nimi je i náš český Hlas národa, vydávaný "Velehradem" v Chicagu.

Všem svým přátelům
a známým,
všem čtenářům
"Hlasu národa"
jakož i všem členům
spolku "Šumavan"
přejeme
krásné prožití
velikonočních svátků.
Rodina Bulínova.

Všem rodinám našich věrných
zákazníků a zákaznic,
všem členům a členkám našich krajanských
organizací a spolků
i všem lidem dobré vůle
přejeme ze srdce
RADOSTNÉ PROŽITÍ VELIKONOC
Hermina Ondrušová
s personálem obchodu
Ondrus & Son
6533 W. Cermak Rd. Berwyn, Ill.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVESKU

V posledním čísle jsme Vám zůstali dlužni výsledek z I. ligy kopané — 22. kolo:

SLAVIA - TRENČÍN 3:1

Branky: Frydrych, Lubas, D. Herda — Angyal.

Slavia podala jeden z nejhorších výkonů. V tomto zápase hrál Fr. Veselý (Slavia) své 300. ligové utkání. Trenčín už nevedl trenér dr. Hucko, ale nahradil ho asistent Štefan Hojsík. Prvním oddílem, který odvolal svého trenéra, byl LIAŽ Jablonec, takže místo Tadeáše Krause vede mužstvo asistent Jaroslav Dočkal. Další 23. kolo se hraje až po kvalifikaci pro OH do Montrealu.

NDR - ČSSR 0:0

Čs. mužstvo hrálo ve složení: Viktor — Pivarník, Ondruš, Dobiáš, Gogh — Knapp (70. Panenka), Pollák, Moder — Masný, Švehlík (75. Petráš), Nehoda. V pravém poločase čs. tým nestačil, po přestávce měli nápor, ale nebyl vyjádřen brankou, tak důležitou pro postup. V 86. min. nastřelil Panenka břevno. Po této remize jsme vyřazeni z do Montrealu postupuje NDR.

NDR do 23 let - ČSSR B 0:1

Jedinou branku utkání dal slávista Fr. Veselý po samostatné akci.

ČSSR - NDR hráči do 21 let 1:2

Branky: Lovacký — Winne 2. — Mužstvo NDR se většinou bránilo, ale fotbalově bylo lepší. Čs. hráči neuměli proměňovat brankové příležitosti.

II. LIGA KOPANÉ — 20. KOLO

Sparta — Martin	2:1
Kladno — Michalovce	1:0
VP Frýdek Místek — Bardejov	0:1
Ban Bystrica — Prešov	1:0
Vlašim — Příbram	2:0
Prievidza — K. N. Mesto	2:0
Nitra — VŽKG	2:0
Pov. Bystrica — Liberec	1:0

První tři týmy v tabulce

1.	Sparta Praha	26 bodů
2.	Dukla B. Bystrica	26 bodů
3.	VP Frýdek Místek	26 bodů

SEMIFINÁLE EVROPSKÝCH POHÁRŮ

PMEZ:

St. Etienne — PSV Eindhoven	1:0
Real Madrid — Bayern Mnichov	1:1

Velký boj sledovalo 130.000 diváků.

PVP:

Eintracht Frankfurt — West Ham United	2:1
Sachsenring Zwickau — Andrelecht	0:3

Belgický Anderlecht byl jasně lepší než celek NDR.

UEFA:

Hamburger SV — FC Bruggy	1:1
FC Barcelona — FC Liverpool	0:1

Odvetné zápasy se hrály 14. dubna, jen v Liverpoolu se hrálo o den dříve.

ZAČALO MISTROVSTVÍ SVĚTA V HOKEJI V KATOVICÍCH

ČSSR - NDR 10:0

Branky: Nový 4 (Kladno), Jiří Holík 2(Jihlava), Martinec, Jiří Novák (oba Pardubice), M. Šťastný, P. Šťastný (bratři z Bratislavy). Čt. tým předvedl výbornou hru bez slabin.

POLSKO - SSSR 6:4

Největší překvapení posledních let. Poláci hráli pozorně v obraně a měli výborné protiútoky.

ŠVÉDSKO - NSR 4:1

Výsledek utkání se rozhodl až v poslední třetině, jinak byl boj rovnocenný.

USA - FINSKO 3:3

Bojovné a nelitostné utkání. K vítězství měli blíže Američané. Finské mužstvo vyrovnalo po jejich hrubé chybě.

ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 11. dubna na Morton West sehrála Sparta tři utkání. Vanul chladný a silný vítr ,takže vždy jeden poločas mělo jedno mužstvo velkou výhodu, vítr v zádech. V 11 hod. dopoledne se hrál Americký pohár — finále Illinois.

Junioři Sparty porazili Wislu 1:0 a jediný gól dal hlavou Steve Long po přihrávce od Lippa. Sparta měla převahu, ale nemohla se prosadit střelecky. Je to velký úspěch Juniorské Spatry, za který se zasloužili všichni hráči v čele s trenérem Láďou Gajdou. V dalším kole Amerického poháru jim bude soupeřem vítěz utkání Indiana - Ohio.

Potom hrála rezerva Sparty a porazila Eagles 2:0. První poločas hrála rezerva Sparty proti silnému větru a ukázalo se, že to byl dobrý tah. V 5 min. dal chytře první gól Zdeněk Kopsa. Jeho střela se odrazila těsně před brankářem hosti a změnila směr, takže brankář se jenom bezmocně díval, jak míč končí v jeho síti. Ve 40 min. nařídil rozhodčí přísnou penaltu proti Spartě. Hráč Eagles však kopnul pokutový kop přímo do prostředka branky, kde stál brankář Jura Sari a bezpečně jeho střelu kryl. Rezerva Sparty proti silnému větru hrála dobře a svému soupeři nedala mnoho šancí. Druhý poločas patřil jenom Spartě, která měla vítr v zádech, a Eagles nezbylo nic jiného než se stále bránit. Rezerva Sparty si vytvořila díky výborně hrající levé straně Vlčanský, Kopsa mnoho brankových příležitostí. Nakonec se podařilo protrhnout střeleckou smůlu celého mužstva Vlaďovi Vlčanskému. Uvolnil se na velkém vápně a nádehrnou střelou k tyči nezadržitelně skóroval. Byla to branka pro fotbalové labužníky. Celé mužstvo podalo obětavý a bojovný výkon. Souhra byla dobrá, ale je třeba zlepšit proměňování vyložených šancí. Za první dva body v soutěži se zasloužili hráči: Sari, Veselý, Bartůněk, Markewycz, Swearingen, Kop, Vymyslický, Vyhnal, Pleticha, Králík, Kopsa, Vlčanský a Šimek. Brankář Sari výborně chytil penaltu, ale jinak byl bez práce. Obrana hrála spolehlivě, kde byl vynikající Swearingen a v úloze zametače vynikl Bartůněk. Překvapil svým výkonem Pleticha (nehrál od r. 1972), jistotou Vymyslický a dobře hrající Kop s Vyhnalem. Ovšem hlavními střůjci všeho byli Kopsa a Vlčanský, kteří táhli všechny útoky a dali také obě branky. Králík musí příště proměňovat vyložené šance. Rezervu vedli Kop a Králík.

Od 3 hod. odpoledne hrálo I. mužstvo Sparty proti Eagles a prohrálo 1:0. Nastoupili v tomto složení: Stasiewicz — Keller, Rys sn., Ďuriš, Tsoukalas — Cribari, Di Bernarda, Sioras — Hall, Girard, Dakouris a střídali Baker a Gajda. První poločas hrála Sparta proti větru. Velkou šanci ke vstřelení branky měl Di Bernardo, který kopal penaltu v prvém poločase. K velkému zděšení dal vedle, když nepočítal s větrem. Přesto ještě měla Sparta několik šancí. Obrat však nastal v druhém poločase, když Sparta hrála po větru a z nepochopitelného důvodu polevila. Najednou hráči hosti měli více ze hry a zle dotírali před sparťanskou brankou. Jediný gól padnul, když obrana Sparty nedokázala odkopnout míč z blízkosti branky. Ten se dostal k noze jednoho hráče Eagles a tomu se podařilo prostřelit ho do branky Sparty.

Sparta je tým, který svoji pravou tvář teprve hledá. Předvedenou hrou Sparta zklamala a managera prvého mužstva Jardu Fajkuse čeká ještě mnoho práce. Rozhodně není omluvou, že chyběl v záloze Karel Fajkus, ale snad by to byl on, který by tlačil útok stále vpřed. Velká škoda, že Sparta ztratila doma dva body. Druhý ligový zápas se hraje 25. dubna proti Kickers na Winnemac stadium. Rezerva začne hrát už v 11 hod. dopoledne a I. tým od 1 hod. odpoledne.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť SPARTA JE VĚČNÁ. POK

Náš sportovní redaktor PETR HORÁK hlásí:

OHLÉDNUTÍ ZA HOKEJOVOU LIGOU

Československá hokejová liga je na rozdíl od ligy kopané méně vyrovnaná. Existuje i větší výkonnostní propast mezi 1. ligou s dvanácti účastníky a dvěma odděleními takzvaných 1. národních hokejových lig, než mezi 1. a 2. ligou fotbalistů. V hokeji má Československo na rozdíl od kopané několik výborných klubových mužstev, přesto však mají trenéři reprezentačních týmů také někdy vážné starosti s náhradou odcházejících hráčů, v poslední době hlavně v obraně. Pro malý počet prvotřídních celků si trenéři rovněž stěžují na fakt, že v některých utkáních nejsou ti lepší nuceni podat nadprůměrný výkon a že si tak občas nezdravě zvykají při hře "odpočívat". Vcelku však můžeme být s hokejisty spokojeni. Ne nadarmo se už po léta obávají sovětští reprezentanti nejvíc právě československých hráčů. A protože skončila liga, proberme si výkonnost jednoho celku za druhým podle pořadí v tabulce:

Kladno získalo titul zasloužen. Je to celek vyrovnaných řad s vysoce nadprůměrnými jednotlivci. Kladenští vděčí za dnešní žeň systematické práci s žákovskými a dorosteneckými týmy, většinu hráčů prvního mužstva tvoří vlastní odchovanci. Z trenérů, kteří se podíleli na práci s potěrem, zaslouží jmenovat především Novotný. Úspěšné první mužstvo dal už před současným úspěšným trenérem Volfem dohromady Bohumil Prošek. Pardubice s Martincem, J. Novákem, B. Šťastným a Crhou jsou také velké mužstvo. Doplácejí však na pomalé tempo na začátku sezóny, několikrát ztratili na podzim body zcela zbytečně. Dukla Jihlava prodělává generační problém. Sportovní veřejnosti není na tomhle mužstvu sympatické, že většina hráčů získává prakticky zadarmo díky výsadě, kterou jí zajišťují "vojenští páni" a skutečnost, že vojenské službě se ze zdravých mladých mužů nevyhne nikdo. Dukla však přesto před lety cítila potřebu vytvořit jádro, kolem kterého se vždy seskupí noví "bažanti". Holíkové, Suchý, Hrbatý a další opory však nemládnou, a je to znát. ZKL Brno příjemně překvapilo. Na prvním místě podle mého soudu překvapila vyzrálá trenérská práce mladého trenérského nováčka, Jaroslava Jiříka. Jiřík byl prvním a zatím posledním — československým hráčem, kterému režim alespoň na jednu sezónu dovolil hrát ligu mezi americko-kanadskými profesionály. Nečekaně dobře uměl Jiřík skloubit partu a herní systém "starých mazáků", jako jsou Dzurilla nebo Černý, s průbojnosti nedávných hokejových zelenáčů. Plzeň je celkem výkyvů, stejně jako Sparta, která tradičně zklamala hlavně v závěru sezóny. Holeček na všechno sám nestačí. Na omluvu Sparty dodejme, že je už druhou sezónu pronásledována nebývalým počtem zranění předních hráčů. Měla šanci být velkým mužstvem koncem šedesátých let, srpnová okupace roku 1968 však oddálila už sjednaný přestup Holečka a řada nadějí v čele s vynikajícím Petrem Hejmou odešla do exilu. Vítkovice, vedoucí mužstvo druhé poloviny, budou zřejmě štikou příštího ligového ročníku. Taky tady se dobře starali o nástupce stárnoucích hráčů prvního mužstva (díky patří hlavně trenéru "cikánu" Kasperovi, známému z někdejších soubojů se sovětskými útočníky). První mužstvo vedl dobře Vlach a nyní — zdá se — ještě lépe Štemprok. O Vítkovicích platí na prvním místě to, co též o jiných hokejových československých týmech — na rozdíl od fotbalové ligy se v hokeji dosti často prohrává na vlastním ledě a dokáže vítězit na cizím! České Budějovice výborně začaly, pak přišel útlum. Nečekaným zklamáním letošního ligového ročníku byl výkon i umístění obou slovenských mužstev Košic a Slovanu Bratislava. Bratislava se nemůže vzpama-

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

tovat od odchodu Václava Nedomanského do exilu mezi kanadské profesionály. Litvínov zklamal a zachránil si prvoligovou příslušnost jen díky tomu, že nováček — brněnský Ingstav — sice překypoval bojovností, ale nestačil uměním. Inu, jak jsem řekl na začátku — výkonnostní propast mezi 1. ligou a ostatními hokejovými soutěžemi je v Československu příliš veliká.

Za sestupující Ingstav přichází do první ligy po sedmi kvalifikačních utkáních se Zvolení TJ Gottwaldov.

Osmý ročník "Zlaté hokejky", každoroční soutěž o nejlepšího československého hokejistu, kterou pořádá odborný týdeník GÓL, vyhrál Martinec z Pardubic. Další pořadí: 2. Holeček (Sparta), 3. Nový (Kladno), 4. Machač (ZKL Brno), 5. Hlinka (Litvínov), 6. Dzurilla (ZKL Brno), 7. Jiří Novák (Pardubice), 8. Pospíšil (Kladno), 9. E. Novák (Kladno), 10. Dvořák (Č. Budějovice), 11. B. Šťastný (Pardubice), 12. Jar. Holík (Jihlava), 13. Bubla (Litvínov), 14. Jiří Holík (Jihlava), 15.-16. Ebermann (Plzeň) a Šima (Sparta).

TO TU JEŠTĚ NEBYLO

Slavná a pyšná sovětská hokejová "sborná komanda", reprezentační mužstvo Sovětského svazu, nerada prohrává s nejlepšími světovými celky. V Södertalje "sbornou" pokořili dokonce švédští junioři (!!!), kteří ji porazili 9:7.

DEGRADACE ŠPIČKOVÉHO HOKEJE

I laik ví, jaký dosah má pro kvalitu soutěže o titul mistra světa v ledním hokeji následující zpráva: do skupiny A se pro rok 1977 probojovalo Rumunsko!! Země, v níž nikdo neumí hrát hokej ani na úrovni světového průměru, bude tedy "bojovat" o titul světového šampiona, zatímco skutečné třídě, kanadským a americkým profesionálům, byla po léta "díky" intrice u zeleného stolu tato možnost odpírána . . .

HOŘKÝ NEÚSPĚCH DOMA

V Československu se hrálo juniorské mistrovství Evropy v ledním hokeji hráčů do devatenácti let. Prvenství si odvezli Sověti, stříbro patřilo Švédům a bronz Finům. Československo zklamalo a skončilo až na 4. místě. Trenéři Gustav Bubník a Justra připočítali tento neúspěch na vrub obraně.

PŘEKVAPENÍ TAKÉ V TABLETENISU

Na mistrovství Evropy stolních tenistů v Praze se nečekal mistrovský titul Francouze Secretina. Secretin sice patří mezi evropský nadprůměr, spíše se však původně očekával úspěch domácího Orlowského nebo někoho z Jugoslávců, Švédů či Sovětů. Ve dvouhře žen už prvenství Angličanky Hammersleyové tolik nepřekvapilo; Hammersleyová už v posledních letech ztrpčila život mnoha předním světovým hráčkám. Spíše je proto nutno ocenit postup nestárnoucí Rumunky Alexandruové až do finále. K úspěchu měla blízko čs. dvojice Orlowski-Kunz, ve finále však byla poražena Švédy Bengtssonem a Johanssonem.

V družstvech mužů vyhrálo Jugoslávie před Švédskem, Sovětským svazem, Francií a Československem; v soutěži žen byl první Sovětský svaz před Anglií, Československem, Jugoslávií a Rumunskem.

ČTE GOOLAGONGOVÁ "HLAS NÁRODA"?

Nekamenujte nás za otázky, jako je právě ta výše uvedená. Ale v minulém týdnu jsme napsali, že australská tenisová reprezentantka, Yvonne Goolagongová-Cawleyová, má životní formu. Jakoby nám to chtěla Goolagongová potvrdit, po sérii osmi porážek v zápasech se světovou jedničkou, Chris Evertovou, tentokrát na turnaji ve Philadelphii Evertovou porazila 6:3 a 7:6. Připomeňme ještě, že Goolagongová ve svých posledních 15ti utkáních neztratila ani jeden set. Jedinou nepřekonatelnou překážkou pro ni do této doby byla Chris Evertová, nad niž zvítězila ve finálovém zápase naposled v roce 1974. Tenisoví odborníci nyní nepokládají za vyloučené, že Goolagongová vystřídá Evertovou na tenisovém trůnu.

V pořadí hráček podle finančních zisků v sérii turnajů "Virginia Slims" je už Goolagongová v čele s téměř 79.000 dolary, o 8 tisíc před Chris Evertovou. Třetí je zatím Angličanka Wadeová s 41.000 dolary před Martinou Navrátilovou, která několik turnajů vynechala a přesto už získala téměř 40.000 dolarů. V pořadí podle počtu získaných bodů je zatím letos první Goolagongová se 730 body o 100 bodů před Evertovou. Američanka Casalsová má 510 bodů, Wadeová 490 a Navrátilová na 5. místě 390 bodů.

Z mužů prokázal tentokrát na turnaji v Caracasu vynikající formu Mexičan Raul Ramirez. V semifinále byl jeho obětí loňský vítěz Wibledonu, americký černoch Arthur Ashe, který s Ramirezem prohrál ve dvou setech 2:6 a 4:6. Ve finále porazil Ramirez Rumuna Nastaseho 6:3 a 6:4. Na jiném turnaji v Sao Paulo si vedl nejlépe mladý Švéd Borg, který ve finále zvítězil nad Argentincem Vilasem 7:6 a 6:2.

Z domácího tenisu zaznamenejme zprávu, že halovým mistrem republiky se stal Vladimír Zedník. Poslední turnaj halového šampionátu ovšem vyhrál brněnský Šimbera, o němž jsme pochvalně psali už ve 14. čísle Hlasu národa.

LYŽAŘI NA SLUNÍČKU

V Evropě stejně jako ve Spojených státech už panuje pokročilé jaro, lyžařům, bojujícím ve Švýcarsku o Evropský pohár ve sjezdových disciplínách, však sluníčko nemělo odvádět pozornost od sněhových plání. Na rozdíl od Světového poháru se totiž o Evropský letos bojovalo až do posledního závodu. Ten se stal osudný pro favorizovaného Itala Oberfranka, který nedojel do cíle, a musel tak přenechat celkové prvenství o pouhý jeden bodík svému krajanu Confortolovi.

TRAGEDIE SLAVNÉ SPORTOVKYNĚ

Vynikající francouzská reprezentantka v alpských lyžařských disciplínách z konce šedesátých let, Marielle Gotschelliová, utrpěla s jedním svým dítětem velmi těžká zranění při autonehodě. Auto se po nárazu vzňalo, druhé dítě zůstalo nezraněno.

EVROPANY PŘEKVAPÍ, ŽE . . .

. . . nejvíce diváků bylo loni ve Spojených státech ze všech sportovních odvětví na koňských dostizích — celkem 82 miliony, 339.060 osob!! Necelých 50 milionů se přišlo podívat na automobilové závody a teprve pak následují americký fotbal, baseball, košíková, lední hokej, dostihy chrtů, evropská kopaná, zápas a tenis.

PETR HORÁK

Jaroslav Orlický:

MODERNÍ OTROKÁŘI

V mateřské zemi komunismu, v SSSR, je všechno státní. Nejsou sestátněny pouze výrobní prostředky, ale především lid. Ten lid, kterému sice komunistické ústavy vyjmenovaly na papíře mnoho svobod, které by měl mít, ale v denním životě jich nemá. Nemá právo vychovávat své děti. Stát má právo odebrat děti těm rodičům, kteří jsou v podezření, že je vychovávají ve víře v Boha. Marxismus popírá existenci Boha a přece se bojí, aby děti se nedozvěděli o Jeho existenci. Tomu se zamezuje tím, že se dětí věřících křesťanů odebírají z rodin a dávají se na výchovu do ústavů, kde jsou vychovávány v atheisty.

Na Západ došla zpráva, že evangelický farář z Vladivostoku byl odsouzen k odnětí práva k výchově svých 13 dětí. Rozsudek nebyl dosud vykonán, protože se případ neutajil a v západním světě se tato komunistická soudní praxe odsuzuje. Činí se tak právem. Ani za dob otroctví se otrokům neodebíraly děti. Zůstávaly u svých rodičů. Komunistický otrokářský systém však hledá cesty, jak už od útlého věku učit děti nenávisti ke všemu, co stojí v cestě komunismu k ovládnutí lidské společnosti.

Dobří rodiče se snaží vychovat ze svých dětí ctitele zákonů Božích. Učí je desateru přikázání a ta jsou přece v rozporu s praxí komunistické vlády, která musí lhát, krást a zabíjet. Jinak by se komunistická struktura státu sesypala. Jen lidé, plnící přikázání lásky, nabývají opravdu lidskou tvář. Komunistická tvář musí ale zůstat zločinecká. Jenom takové se svět bude bát a otrokáři budou moci ve své činnosti nerušeně pokračovat.

Nemusíme ovšem pro takový případ, kde jsou rodičům odebírány děti, chodit až na daleký východ. Něco podobného se už začalo provozovat i ve Východním Německu. Komunismus je všude stejný. Zotročuje člověka a bude ho zotročovat, ať vládne na Sibiři, v Prusku, anebo u černochů v Africe.

Naši kandidáti do letošních voleb však o tom všem mlčí, jako by se toto nebezpečí komunismu naší svobodné Ameriky netýkalo. Rozumní, rozvážní a odpovědní voliči to však dozajista pozorují, protože vědí, že s uspáváním jejich bdělosti mají právě co dělat levicově orientované sdělovací prostředky zvláště v americké televizi a při volbách dají svůj hlas těm svým zástupcům do kongresu, senátu a státních zákonodárců, kteří svými činy dokazují, že vědí, v čem spočívá nebezpečí pro americkou svobodu při vyjednávání jen o jednostranných ústupcích s Moskvou.

NÁRODNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ

spolu s

CHICAGSKÝM DISTRIKTNÍM SVAZEM

přeje všem svým členům

a příznivcům

POŽEHNANÉ VELIKONOCE.

Jejich úřednici používají zároveň této příležitosti k tomu, aby vyjádřili svou upřímnou radost nad pokračováním potřebného tiskového apoštolátu v české a anglické řeči pro naše krajany ze všech generací HLASEM NÁRODA.

Plně se stavíme za jeho vydavatelstvo "VELEHRAD", 2657-59 S. Lawndale Ave. v Chicagu, a za jeho snahy pro uchování našich křesťanských národních tradic.

Proto vyzýváme všechny své členy, aby se stali odběrateli a předplatiteli HLASU NÁRODA, jemuž vyprošujeme hojnost Božího požehnání s přáním, aby našemu lidu sloužil aspoň tak dlouho jako Národ a Katolík.

Ze Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí

SPORTOVNÍ ZPRAVODAJ Z DOMOVA PÍŠE:

Nechceme tomu ani věřit, jak ten čas utíká! Minulého 7. března bylo Jardovi Burgrovi sedmdesát roků. Patřil k nejlepším našim obráncům nejenom v pražské Spartě, ale i v Československém mužstvu, které reprezentoval 58-krát. V roce 1934 a 1938 hrál na mistrovství světa.

Přišel do Sparty v roce 1926 z Kročehlav u Kladna jako řeznický tovaryš a sehrál 625 utkání. Když mu bylo 42 let, šel na odpočinek se slovy: "Vždyť to byla moje zábava a ještě mi za ni platili!" Právě jsme byli u nich v Libicích u Poděbrad. V parádním pokojíku má hodně cen — suvenýry z cest. Měl slzy v očích, když jsme mu řekli, že i čs. sportovci ze zahraničí ho zdraví.

S pozdravem Vaši věrní.

NEW-YORKSKÁ ODBOČKA HLÁSÍ:

V restauraci "PRAHA" konala se 25. března valná hromada za pěkné účasti členů.

Předseda Luboš Vomáčka a jednatel Béďa Havelka už nemohou vykonávat své funkce. Oba se stěhují do Kalifornie, kde jsou ředitelí golfových klubů v Pasadena.

Novým předsedou byl zvolen Miloš Vobořil, I. výkonným místopředsedou Luděk Jánský, II. místopředsedou K. Machálek, sekretářem L. Pavlišta, pokladníkem A. Čech, matrikářem J. Patříčný.

Všichni přítomni jednomyslně poděkovali L. Vomáčkovi a B. Havelkovi za jejich desetiletou úspěšnou a obětavou práci pro odbočku a každému byla předána plaketa.

Nový výbor bude nadále pořádat Ples a Výlet. — Nová adresa: 218 West 24th Street, Deer Park, New York 11729 Telefon 586-0215.

Mnoho zdaru přejeme novému výboru. Vám, Luboši a Béďo, dík za vše!

Tisk. ref. Svazu

P. T. Špidlík

PŮST A MODLITBA

Znovuobjevení postu, moudrost těla (Redécouverte du jeûne. Sagesse du corps). Pod tímto titulem vyšla před málo lety ve Francii kniha studií o postu z různých hledisk. Chce ukázat dnešnímu člověku, že půst není nějakým přežitkem starých náboženství a praktik ponurých askétů, ale positivní hodnotou, kterou bychom měli znovu objevit, ocenit její smysl. I dnes se totiž lidé postí. Nedovedou však dát postu ten smysl, který by mohl mít pro vývoj jejich osobnosti. Stává se proto neužitečným strádáním.

Mnoho lidí se postí z důvodů ekonomických, nějakým způsobem se všichni. Buď nemají na to, co by chtěli jíst, nebo si to nekoupí, aby ušetřili. Řekli bychom, že to nemá naprosto nic společného s mravními hodnotami. A přece je to jakýsi první stupeň hodnocení. Člověk, který nemá co jíst, začíná uvažovat o tom, že tento svět a jeho pořádek není docela normální, že by potřeboval změny. Kdo šetří, uvažuje a porovnává hodnoty. Vzpomínám si, jak jsme jako chlapci jeli na první větší cestu do světa. Myslím, že jsem se od té doby ještě nikdy tolik nepostil jako tenkrát. Důvod byl docela průzračný. Peněz bylo málo a chtěli jsme uvidět co nejvíc. V čem se měly tedy naše výdaje omezit, když ne v jídle? Obyčejně jsme koupili jenom veku suchého chleba a obědvali u studánky a u pouličních pump. Nijak nás to nemrzelo, nebyli jsme smutní. Naopak jsme se dlouho chlubili tím, co jsme všecko uviděli.

Kdo se takto postí, uvažuje a porovnává. Zjistí, že jsou daleko důležitější hodnoty na světě než plný žaludek. V našem případě to ovšem nebyly hodnoty náboženské. Ale mohou se tu docela snadno vyskytnout. Stačí, když si uvědomíme, jak katastrofální bylo zemětřesení v Guatemale, nebo sucho v Africe, a už se nám sama sebou vnutí otázka: Nemohl bych při jídle trochu ušetřit a poslat to na postižené? Ekonomie se promění v lásku, v hodnotu před Bohem.

Je však častý i druhý důvod, proč se postíme, dokonce za to platíme velké peníze. Stačí k tomu lékařský předpis, pobyt na klinice. Lidskému zdraví neškodí jenom hlad, ale také přesycenost. Je známo, že je dnes víceró specialistů, kteří trápí své klienty kontrolovanými hladovkami, a mají úspěch. Tomuto líbivému argumentu neodolali ani staří církevní Otcové, když mluví o postu. Jejich homilie jsou plny naučení z Galéna a jiných lékařských autorit staré doby. Sv. Bazil myslí, že je půst nejlepším kosmetickým prostředkem pro vzácné paní a nejužitečnější lékařský poradce pro jejich manžely. Mnichům pak píše: "Nafouklé tělo je neschopné energie, práce, je stále ospalé a vydané v nebezpečí všech nemocí."

Starověcí lékaři však byli současně psychologové a filosofi. Proto je zajímal vztah mezi tělesnou zdrženlivostí a myšlením, činností duševní. Na konci starověku se čítával ve školách traktát Porfyriův **O zdrženlivosti masa.** Populární řecký filosof myslí, že nemůže mít svěží mysl, kdo má těžké tělo. Půst tedy patří k životu filosofa.

Tyto texty čítávali i křesťanští autoři. Myslili přitom ovšem hned na pravou filosofii, na život s Bohem, na modlitbu. Proto spojovali nerozlučně půst s modlitbou, jak tomu už ostatně je v Písmu a ve všech skoro náboženstvích světa. Poměr modlitby a postu se však dá chápat různě.

Způsob, jak si to představuje lidová zbožnost, je asi takový: Modlím se např. za uzdravení matčino. Zdá se, že to nepomáhá. Přislíbím tedy, že se budu postit, abych dodal své modlitbě větší váhu. Modlitba spojená s obětí je totiž víc, než pouhá recitace slov.

Neřekneme, že je toto uvažování špatné. Je však zajímavé, že se tento poměr mezi postem a modlitbou ve spisech církevních Otců projevuje v obráceném pořadu. Nemyslí, že by se mohlo něco přidat k hodnotě modlitby, která je důvěrná prosba k Bohu Otci. Ale předpokládají, že ten, kdo se nepostí, se nikdy nedovede dobře modlit.

Ilustrují tuto pravdu roztomilými přirovnáními. Sv. Jan Klimak mluví o tlustých slepicích a husách, které nikdy nevyletí do výšky. Syrský opat Izaiáš přirovnává duši k lehkému pírku, které se má vznášet při modlitbě do výšky pod závanem Ducha svatého. Je-li to péro mastné, zůstane ležet na zemi. Jiným se zdá, že je lidská mysl při modlitbě jako pergamen, na který se mají psát Boží slova. Ale ten se musí nejdříve oškrabat a očistit od tuku.

Nejhezčí vysvětlení však má syrský autor Martyrius Sahdona. Je mu jasné, že má-li být člověk upřímný, nemůže být jinačí uvnitř a jinačí navenek. Velcí lidé očarovávají právě tím, že jejich myšlenky a přesvědčení prozařují do celé jejich osobnosti, do každého jejich pohybu. Jak může působit tedy dojmem opravdovosti křesťan, který mluví o nutnosti obětí z lásky k druhým, o připodobnění ke Kristu, o věčných hodnotách, a přitom se nedovede ovládnout ani v tom nejmenším, tj. při nasycování (v přesycenosti). Jeho vnější zjev je v protikladu k vnitřku.

Proto píše Martyrius Sahdona: "Půst vymalovává v těle svou vnější krásou obraz nesmrtelného života. Ten, kdo se tak projevuje, ukazuje, že věří ve věčný život a v pokrm duchovní, ve vzkříšení těla."

Je tedy dobrovolné ovládání v jídle a pití a ve všech ostatních požitcích symbolické projevení našeho křesťanského poměru ke světu a k Bohu. Symbolický projev poměru k Bohu pak nazýváme modlitbou. Není tedy půst jenom podmínkou nebo dodatkem modlitby, ale sám v sobě se může nazvat modlitbou těla, je-li to ovšem půst pro Krista s Kristem.

Dr. Jiří S. Benson:

Uzavírání tajných smluv se zahraničím je choulostivý problém

V posledních letech se ve Spojených státech s velkým povykem požadovalo, aby všechny vládní formy fungovaly "před zraky všech" a aby nic nebylo skrýváno. Mnohé státní či místní vlády vydaly zákony, jež požadují, aby všechny schůze byly přístupny veřejnosti. Byla také vydána federální ustanovení, požadující od různých vládních úřadů, aby byly veřejnosti zpřístupněny informace, které byly v dřívějších dobách chovány v tajnosti. Tohle všechno je sice správné, avšak přitom je nutno uznat, že existují legitimní úseky, kde uchování tajemství je nepostradatelné pro naši národní obranu.

Tajemství o operacích naší výzvědné služby jsou zcela jiné povahy než jsou tajné smlouvy s cizími zeměmi, kterými je lid Spojených států nucen jednat určitým způsobem či sledovat určitou politiku, aniž Kongres, to jest zvolení zástupci lidu, ví něco tom, co tyto smlouvy obsahují. Každý měsíc sdělovací prostředky oznámí Američanům, že Státní tajemník učinil novou úspěšnou cestu v cizině. Někdy také podávají málo jasnou zprávu o podepsání nových smluv s cizími zeměmi. Když například byla skončena "Pařížská mírová jednání" a Spojené státy odvolaly svá vojska z Jižního Vietnamu, trvalo to celé měsíce, než se Kongres a lid Spojených států dozvěděly o závěrečném znění smlouvy, uzavřené v Paříži. Stále ještě slyšíme z Hanoje, že Spojené státy se zavázaly poskytnout pomoc Severnímu Vietnamu ve výši několika bilionů dolarů. Je-li tato zpráva pravdivá a dal-li Státní tajemník svůj souhlas k tomu, aby se severovietnamským komunistům zaplatilo za to, že dovolili Spojeným státům vystoupit tak hanebně z vietnamské války, pak by se měla věnovat větší pozornost současným debatám v U.S. Senátě o zahraniční politice.

Co stanoví U.S. ústava.

Je pravda, že U.S. ústava dává výkonné moci federální vlády zodpovědnost za vedení zahraniční politiky. Smlouvy, uzavřené exekutivou, jsou stejně součástí dějin Ameriky, jako jsou formální smlouvy, pro které se požadují "rada a souhlas" Senátu i jeho schválení. Slova ústavy však dovolují různé výklady; z toho důvodu byly od poloviny třicátých let uzavřeny velmi mnohé smlouvy výkonné moci, které změnily chod světových dějin. V této souvislosti hned vyvstávají na mysli smlouvy, uzavřené v Yaltě a v Potsdamu.

Nesnadná polarisace mezi legislativou a exekutivou.

Od té doby se rovnováha mezi presidentem a Kongresem v oboru zahraniční politiky začala vychylovat ve prospěch výkonné moci. Bylo řečeno, že základní listina Organizace spojených národů byla schválena Senátem jako smlouva, ačkoliv pouze dva jeho členové přečetli celý text tohoto dokumentu. Přitom tito dva prý hlasovali proti jejímu schválení. V nejnovější době se rovnováha *ještě více vychýlila ve prospěch* smluv, uzavřených bez rady a souhlasu Senátu; Kongres v některých případech nevěděl o těchto smlouvách vůbec nic. Vhodným *příkladem* toho je smlouva, podepsaná v únoru 1975, připravující novou smlouvu s Panamou, kterou se prakticky předává Panamský průplav ilegální vládě komunistického diktátora Trujillo. Tato smlouva byla podepsána dříve, než kdokoliv v Senátě byl informován o jejím obsahu a o jejích záměrech. Od Senátu nebyly žádány ani rada ani souhlas.

PORADA EXILU STŘEDNÍ A VÝCHODNÍ EVROPY V MNICHOVĚ

Sbor - inf. Mnichov. — Ve dnech 27. a 28. března se konalo v Mnichově pracovní zasedání Koordinačního výboru Strasburgské konference Středo a Východoevropanů, exulantů, žijících v západní Evropě. Zasedání se zúčastnilo přes 60 zástupců jedenácti národností. Československý exil zastupovali četní činovníci Československého poradního sboru.

Účastníci konference zjistili, že v zemích jejich původu sílí pasivní i aktivní odpor a usnesli se na pravidelné výměně zkušeností, aby podpořili společnou akci svých národů proti totalitnímu režimu.

Dvě usnesení mnichovského zasedání jsou adresována západní veřejnosti; návrh ustavit Kontrolní komisi pro lidská práva a vydávat evropský pas také politickým uprchlíkům.

Koordinační výbor kromě toho telegraficky protestoval ve Washingtoně proti tak zvané "Sonnenfeldtově doktríně", z níž podezřívá tisk americké ministerstvo zahraničních věcí. Účastníci mnichovského zasedání požádali vedoucí představitele Spojených států, aby tuto doktrínu zavrhli a účinně morálně i politicky podporovali věci svobody národů střední a východní Evropy. ČsPS.

Československý poradní sbor
v západní Evropě
D-8000 München 86
Postfach 860732

MUŽSKÉ POLOBOTKY
z Č. S. R., široké, pohodlné
cena

$17.98
Též papuče, pantofle a pracovní boty.
MACH Shoe Dep.
3720 West 26th Str.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů;
pozorně snažlivé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

JOHN T. CHRASTKA MEMORIAL CHAPELS
Since 1909
6301 W. CERMAK RD. BERWYN, ILL.
Wayne Trojnar *Antonin Cavenda*
242-2990; 788-8210; 652-1023

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

Pokračování

Městské úřady si bohužel nevšímaly vzmáhající se mravní zkázy a nebezpečí, hrozícího z pokolení, vychovávaného školou banditů. Šlechta a měšťanstvo se ještě méně zajímali o zpustlou mládež. Od kněžstva, až příliš uzavřeného do sakristií, nežádal nikdo nic jiného, než aby střežilo pořádek a konalo přesně a slavně služby Boží.

V Turinu žilo v roce 1840 na 130.000 obyvatel. Když Francouzové za okupace rozbořili turinské hradby, netušili, jak výborně Turiňanům posloužili. Město, dříve obklíčené a stísněné hradbami, si jakoby oddechlo, a rychle se šířilo směrem k svým třem předměstím, dorskému, pádskému a novému. Místo hradeb obklíčuje dnes Turín krásná okružní třída.

Kdo se chce pokochat pohledem na Turín, nechť neváhá vyjeti si lanovou dráhou na Monte dei Cappuccini, na kapucínský kopec, malý Montmartre turinský. Rozhled s kopce uchvacuje: zdá se, že hledíte na obrovskou šachovnici. Město je stavěno po americku; všechny ulice jsou přímé a protínají se v pravém úhlu. Nestavěli však město Američané, nýbrž staří Římané. Se tří stran obklíčují město Alpy, které svými ozubenými hřebeny a zasněženými vrcholy jsou městu pozadím, jakého snad není na světě. Z východní strany chrání a vroubí město zelené pahorky pádské, které na jaře hýří květem svých mandlovníků, švestek, broskvoní a jiného porostu.

* * *

V Becchi narodil se 16. srpna 1815 rodičům Františku Boskovi a Marketě, rozené Occhienové, synáček. Den poté nesli kmotrové Melichar Occhiena a Magdalena Bosková, novorozeně do farního kostela sv. Ondřeje v Castelnuovu a kněz Josef Festa je pokřtil na jméno Jan Melichar. Otec hošíkův měl v Becchi domek a několik měříček pole. Protože polní výtěžek nestačil na výživu dosti četné rodiny — žilot' jich v domku šest: manželé, babička a tři chlapci — chodíval otec k sousedům do práce jako nádeník. Rodinný život u Bosků byl velmi šťastný; Marketa, druhá žena Boskova, přinesla do domácnosti pracovité ruce a milující srdce. K stařičké Boskově matce se chovala jako vlastní dcera a k hochu Antonínu, synkovi z prvního manželství Boskova, jako vlastní matka.

Do rodinného štěstí Boskova však brzo spadla velmi hořká krůpěj. Kteréhosi májového večera vešel František Bosko všecek zpocen do sklepa svého souseda, u kterého tehdy nádeničil. Z náhlého zachalzení se vyvinul prudký zápal plic. 11. května 1817, v pátek odpoledne, sbíhali se lidé do chaloupky Boskovy; hospodář umíral. A umíral odevzdaně do vůle Boží. "Hleď, Marketo," pravil své plačící ženě, "jakou milost mi Pán prokazuje. Volá mě k sobě v pátek, a to právě v hodinu, kdy sám zemřel na kříži; a umírám třiatřicetiletý jako Kristus Pán. Odporoučím ti naše děti, zvláště Jeníčka."

Jeníček stál s matkou u lůžka umírajícího otce. Smrt otcova byla první a jedinou událostí, kterou si ze svého dětství pamatoval. Po mnoha letech vyprávěl hochům své turínské oratoře o trpké chvíli smrti otcovy: "Neměl jsem ještě ani dva roky, když mi umřel tatínek. Nepamatuji si podoby jeho tváře, vzpomínám si toliko na slova své matičky: "Jeníčku, už nemáš tatínka." Všichni odcházeli ze světnice, jen já jsem tam chtěl zůstat. "Pojď, Jeníčku, pojď!" pobízela mně matička něžně, abych šel ven. "Dokud nepůjde tatínek," odpověděl jsem, "nepůjdu ani já!" — "Pojď jen, Jeníčku," pravila matka, "pojď se mnou, už nemáš tatínka!" A maminka propukla v pláč, vzala mě za ruku a táhla ven. Plakal jsem také, protože maminka plakala: v těch letech jsem přece nemohl ještě pochopiti jak velkým neštěstím je pozbýti otce. Ale slova: "Jeníčku, už nemáš tatínka," vryla se mi navždy do paměti. Od této první bolesti nepamatuji si ze svého dětství až do pět let věku nic."

Quebecký arcibiskup kardinál Begin se modlil kdysi u hrobu sv. Jana Boska ve Valsalice. Pak dojatě ukázal na řádek náhrobního nápisu, zvoucí Dona Boska "Pater orfanorum - otcem sirotků". Kolik tisíc sirotků přijal Don Bosko za své! Kdoví, zdali jeho láska, která tolik sirotků osvobodila od bídy, nevyprýštila z oné předčasné dětské bolesti, když dvouletý Jeníček slyšel slova: "Jeníčku, už nemáš tatínka."

Hospodář zemřel a vdova Marketa musila zastati jeho místo. A zastávala je výborně. Lidé ji radili, aby se vdala, že jinak si v těžkých dobách drahoty neporadí; ale Marketa odmítla všechny nápadníky. Děti a jejich výchova byly její první a největší péčí. Pracovala, seč jí síly stačily. Nekonala toliko prací, kterým jsou zvyklé ženy, nýbrž vykonávala i práce, které obyčejně konávají mužové. Orala, sela, sekla, vázala snopy, nakládala na vůz a svážela obilí domů, skládala je do stohů, mlátila a vynášela zrní na sýpku. Někdy i přinajala na práci i mužské nádeníky, ale všechny je unavila svým příkladem, nechtějíc nikdy zůstat pozadu za nimi. V práci a v hospodaření měla v sobě cosi mužského, ale jinak zůstávala vždy ženou, plnou vznešené jemnosti a uhlazených způsobů. Umírající odporučil její péči svou stařičkou matku, upoutanou skoro stále na lože. A Marketa měla babičku v úctě jako královnu domácnosti; poslouchala ji ve všem, radila se s ní, upouštěla hned od svých názorů, když babička smýšlela jinak, ve všem se snažila babičku uspokojit, čtla její přání takřka z očí. V zimě a ve dny, kdy nebylo práce na poli, prodlévala Marketa neustále u babičky; za nocí, když nemoc babiččina se zhoršovala, bděla u jejího lůžka. Týdně chodívala Marketa s trhem: Nevrátila se nikdy s prázdnou, vždycky něco přinesla babičce vítaného.

Marketa neměla školního vzdělání; byla vychována rodinou a kostelem. Měla však vrozený hluboký smysl pro dobrou výchovu. Nikdo na světě, ani kněz na kazatelně, ani učitel ve škole nenahradí matky. Ona vlastně utváří srdce svých dětí. Vznešenou úlohu mateřské výchovy chápala Marketa výtečně a vychovávala své děti vzorně.

Základem a cílem její výchovy byl Pán Bůh. Denně ráno i večer poklekla celá rodina, napřed tři hoši, za nimi matka a babička, před kříž k modlitbě. Pět srdcí volalo denně k Pánu Bohu o chléb vezdejší, o sílu k povinnostem a za odpuštění všech proklesků. Sotva se hochům rozum rozbřeskl, vodila je matka k sv. zpovědi, aby se káli ze svých prvních chybiček. Co chvíle připomínala dětem přítomnost velkého Svědka všech našich činů i myšlenek, Svědka, jenž nás bude soudit: "Děti, Bůh vás vidí," opakovala svým hochům velmi často, "Bůh vás vidí. Já jsem někdy pryč, ale On je vždy s vámi." Myšlenku na Stvořitele vštěpovala svým synkům při každé příležitosti. Za jasného večera hleděli na hvězdnaté nebe, líbilo se jim. Maminka hochům připomněla: "Všechny ty krásné hvězdy rozsel po nebi Pán Bůh. Je-li již obloha tak krásná, jak krásně teprv bude v nebi?" Když červánky zlatily ledové vrcholy alpské a barvily obzor nepopsatelnou nádherou, když chlapci Boskovi žasli nad veškerou tou krásou, prohodila maminka: "Děti, jaké divy pro nás Pán Bůh učinil!" Sneslo-li se nad Becchi někdy krupobití a zničilo úplně nebo zčásti hrozny na vinicích, jiní lidé naříkali, ale Marketa zašeptala svým hochům: "Pokořme, děti, své hlavy. Milostivý Pán Bůh nám pěkné hrozny dal, a vzal si je. On je Pánem. Pro nás je to zkouška, na hříšníky trest." Když v zimě sedávala rodina u teplých kamen a na okna bubnoval ledový déšť a severák skučel své příšerné písně, nezapomněla Marketa říci chlapcům: "Moje děti, jak jsme povinni Pána Boha milovat, dává nám, čeho potřebujeme. Je opravdu otcem našim, jenž jest na nebesích."

A přece v hroznýchletech drahoty bylo někdy toho potřebného, zač hodná matka Pánu Bohu děkovala, velmi málo. Léta 1815 a 1816 byla v Piemontě velmi trpká. Pozdní mrazy a sucho zničily takřka všechnu úrodu. Chudobná rodina Boskova si dobře zapamatovala kterýsi krutý večer, kdy opravdu neměli, co by do úst strčili. Po dvou dnech se soucitný přítel Boskovy rodiny vypravil na trh, a lidem, o kterých doufal, že mají zásoby, nabízel peněz, kolik chtěli, jen aby něco sehnal pro pět hladových žaludků v chaloupce Boskově. Vrátil se s prázdnou. Nikdo mu nic neprodal. Marketa již nevěděla, ke kterému svatému by se měla modlit, aby nasytila babičku a tři chlapce, zmořené hladem. Ve stáji měli dvě dobytčata, krávu a telátko. Zbavit se jich, jak zabvit, ale jak žít potom? Marketa si nevěděla rady. "Děti, pojďte, pomodlíme se o osvícení Boží, co máme dělat," řekla dětem a už klečeli všichni a modlili se o vezdejší chléb. Pomodlivše se, šli Marketa se sousedem do chléba, zabili tele a za několik hodin měli chlapci po hladě.

Hodná matka však především pečovala o duše svých hochů a sytila je chlebem nauky nebeské. Neuměla psáti ani čísti, ale uměla katechismus a bibli a dobře znala život Krista Pána. Co uměla a věděla, tomu trpělivě učila i své hochy. Proč neposílala Marketa, obtížená tolika starostmi o chléb, své hochy na katechismus k faráři do Castelnuova? Tam se vyučovalo katechismu jenom v postě a potom, pět kilometrů tam a zpět domů denní cesty bylo pro malé kluky přece trochu mnoho. Marketa vyučovala své chlapce náboženství sama. **Pokračování**

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8.srpna 1976., se zajezdem do Washington, D. C. na zpáteční cestě. Jízdné s dvojím přenocováním tam a zpět: $110.00 — přihlaste se bezodkladně u svých osadních spolků, anebo přímo v naší cestovní kanceláři
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

ČESKÁ MISIE SV. VOJTĚCHA
Hamilton-Burlington-Kitchener
464 Plains Rd. W.,
Burlington, Ont., Canada

VELIKONOČNÍ PROGRAM

Bílá sobota — Pán Ježíš je symbolicky mrtev — leží v hrobě. Celá Církev je ponořena do hlubokého smutku. Kostel je prázdný, svatostánek opuštěný, jen křížová cesta nám připomíná, co se odehrálo, jaké drama, avšak toto drama se změní v radost, neboť Pán, jak pravil svým učedníkům, nyní i nám, třetího dne vstane z hrobu jako veliký vítěz nad smrtí, hříchem a zármutkem.

Bílá sobota — noční vigilie (bdění) — **začátek mše sv. o 8.00 hod. večer.**

1) **Svěcení ohně** — před kostelem.

2) **Svěcení velikonoční svíce** — misál, str. 270.

3) **Průvod s rozžatou paskální svící.** Kněz třikrát volá v kostele (u dveří), dvakrát ve středu kostela a třikrát před oltářem "Světlo Kristovo"; věřící odpoví: "SLÁVA TOBĚ, PANE."

4) Paskální svíce je postavena před oltářem na vysokém svícnu. Kněz ji okouří kadidlem. Svatostánek je prázdný — SVÍCE zastupuje KRISTA. EXULTET — Velepíseň — 273-6.

5) **Biblická čtení,** která prorokovala příchod Spasitele. Za každým čtením následuje modlitba. Str. 279-298. — Po posledním čtení se rožnou svíce na oltáři a čte se EPIŠTOLA. Str. 299-300. Odpověď na žalm . . . třikrát ALELUJA. — Následuje EVANGELIUM.

6) **Svěcení křestní vody** — str. 303 — a obnova křestního slibu, str. 308.

7) Obětování darů a mše sv. pokračuje jako jiné neděle. — Str. 311.

8) Po mši sv. se uděluje velikonoční svaté požehnání.

9) Propuštění věřících — chvalozpěv.

Drazí přátelé, spolubratři: — Je nekonečně krásné být přítomen na liturgii velikonoční vigilie, ale je třeba mít knihu, misál, jinak je těžko liturgii sledovat. Liturgie, obřady — je ono tajemné vyjádření tajemství vykoupení lidstva z prokletí hříchu a smrti, to veliké milosrdné dílo SPASITELOVO, které nelze pochopit, ani slovy lidskými vyjádřit. Liturgie nastupuje na místo naší nemohoucnosti a přibližuje ono veliké tajemství našemu srdci, jelikož rozum je velice slabý tato tajemství pochopit. Užijte knihu, misál, pomůže vám.

VŠEM VYPROSUJI RADOSTNÉ VELIKONOCE A BUDU SE MODLIT, ABY RADOST TĚCHTO VELIKONOC BYLA S VÁMI A VAŠIMI DRAHÝMI ZDE I V NAŠÍ MILOVANÉ VLASTI.

ALELUJA — PÁN VSTAL Z MRTVÝCH — RADUJME SE — ALELUJA ALELUJA — ALELUJA!

Důstp. Josef Sach

VOICE OF THE NATION

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

1850 — 1920

By JOSEPH CADA

(Continued from last issue)

In contrast with the freethought Czech element, which relied principally on self-made leaders, the Catholics possessed a respectable list of clergy who were not only spiritual leaders but who also won esteem for their civic leadership from the authorities. No longer purely missionaries, they could devote themselves wholly to the improvement of the parish and in imitation of their German or Irish counterparts embark upon parochial improvements with zeal and purpose. One by one the old wooden structures, which had cradled Czech-American Catholicism in the pioneer days, gave way to imposing church buildings, schools, and assembly halls.

The scarcity of the clergy was relieved when talented young men were encouraged by their pastors to study for the priesthood, and in two instances religious orders took upon themselves the education of a Czech-American priesthood, so sorely need for the ever increasing number of Bohemian Catholic immigrants, entering the country after 1890.

END OF PART ONE

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

The story of Czech-American Catholics after 1890 might correctly be labelled "the golden era and the point of decline". A number of things contributed to the flowering of the Czech parish from 1890 to 1930, and a constellation of forces brought about its twilight during the next thirty years. After 1880 immigration from the Bohemian lands was greatly stepped up. In round figures, the Czech population including the first and second generations in 1880, numbered 120,000. The United States Census of 1920 listed 623,296 in the same category, or slightly more than five times as many. Augmenting numbers of any alien-American element had considerable social and economic significance, and this, in turn, reflected itself in the cultural daring and achievement of the group. Thus a noteworthy unfolding, confidence, and self-possession marked the way of life of the Czechs, whose presence after 1890 filled the neighborhoods of industrial and commercial cities and settled the farms of the American midwest and the Western Plains.

Though a motley colored phenomenon, the Bohemian process of settlement was more balanced after 1890 than before that time. This equilibrium obtained from the wider than heretofore watershed of Czech immigration. The latter after 1890 drew as heavily upon Moravia as on Bohemia. Though both lands, as parts of the Kingdom of Bohemia, had common political backgrounds, they varied considerably from each other in their spiritual outlook and way of life. Bohemia, from which until now came the greater number of settlers, was heavily industrialized and "ipso facto" more fully opened to cultural liberal and political influences spreading eastward from France and Germany. With but limited industry, Moravia preserved its agrarian character. Its rural population had very little to disturb its trust in the traditional Church, remained Slavic in its philosophy of life, manners, and customs, and maintained a pride in its personal individualism and parochialism.

Another type of immigration which developed to considerable proportions after 1890 was that of the Slovaks. The latter were generally poor and simple country folk. They entered America empty-handed and for many years after their entry were absorbed by the effort to win economic security in a land which was callous to them. Ethnically the Slovaks were the closest of kin to the Czechs. Though politically divided from these for more than a thousand years, they, nonetheless, cherished with them the memory of an early medieval Czech-Slovak-Moravian Kingdom. Because of ethnic identity, they joined the Czechs in the revolution of 1848, demanding a recognition of their political rights and nationality from the Habsburgs. In absence of their own churches and clergy, they enrolled in Czech-American parishes upon their arrival and added to the strength and growth of these by financial suppor and exemplary devotional spirit.

Because the older Czech group had already been settled for a generation and by a dint of effort acquired a modicum of wealth, the church had a fairly secure financial base upon which it could build. In the 1860's and 1870's money necessary for the upkeep of churches and parish schools came from families which, owing to their penury, had almost a right to consider the upkeep of a parish an extravagance. Through thrift, initiative, and skill in trades and crafts, Czech Catholics succeeded in developing a lower middle class of shopkeepers, semi-professionals, and persons with income from properties. These comparatively affluent individuals were expected to act as financial mainstays of the Church and did so either by volition or by coercion of public opinion.

As years went on the one-time hundreds of supporters and members of parish life grew into thousands. Many of these, like the religiously dedicated Moravians and S l o v a k s, were truly self-sacrificing. By their enthusiasm and support, the Church rose as a memorial to the zeal of the immigrant innundation called by sociologists the "new or second wave", which followed after 1880 and reached its crest in the two years preceding World War I. The "new wave" enriched the spiritual heritage received from the "old" and created an institution which well defied the taunts of the freethought and liberal press predicting the disappearance of Catholicism from the Czech-American community in the course of time.

The influx of new immigration and its subsequent multiplication put a strain on the existing facilities of the Czech-American Church and produced problems which were new to the Bohemian Catholic group. Fortunately, these demands could already be coped with by a laity of experience in the secular aspects of the Church. Some of these problems were such issues as the care of orphaned children and aged, the organization of new or consolidation of old fraternal societies, establishment of elementary and secondary parochial schools, and the creation of a spiritual synthesis, wherein old world religious usages were fused with analogous yet slightly different ways existing in the new world.

Apart from the weight of sheer numbers, the growth and confirmation of Catholicism in the Bohemian community depended upon leadership and propaganda. The first was secured by an adequate and steady supply of clergy; the second by the establishment of the Czech Catholic press. The life and spirit of every parish depended on the ability of its highest and hierarchically appointed member — the parish priest. Upon him solely depended the responsibility for the spiritual welfare of the people, the administration of the parish, and the cultural program which needed to be provided for the faithful and which in every instance of the "national" parish, by deriving its character from the ethnic pattern of the parish members, was unique.

In the earliest of Czech Catholic parishes, the process of securing a pastor was a more or less fortuitous one. By 1890, however, several avenues of procurement were current. One was that by inviting an ordained Bohemian priest to come to the States or of enticing an advanced seminarian to finish his studies in the United States. Archbishop Ireland of Saint Paul, for example, visited Louvain in search of seminarians for his new seminary and secured an entrant in Francis Hrachovský. The latter, ordained in 1892, served as a pastor and missionary for the Czech settlers of Minnesota. The first Ordinary of Lincoln, Nebraska, Bishop Bonacum, invited the newly ordained Alois J. Klein and gave the Catholics of his diocese their most distinguished Bohemian clergyman. Often a bishop, desiring to help his Czech Catholics, delegated some one to secure for him priests and seminarians in Bohemia and Moravia, and on occasion talented students caught the eye of a visiting Czech-American priest, who took them to the States and sponsored their education in American colleges and seminaries.

The recruitment of clergy was aided after the Czech lost the fear which he once had of an unknown country. He learned to know America through visits of his one-time neighbors settled in the new world, from accounts of travelers touring the United States, and through education obtained in the rather superior system of Austrian schools. Acquaintance with conditions in and opportunities of America resulted in almost mass emigration from some of the poorer sections of Bohemia and Moravia and established large Czech enclaves in the States.

(Continued in next issue)

Rev. Claude Viktora, O.S.B., Dies

Father Claude Viktora, O.S.B., died Tuesday, April 13, at Edwards Hospital, Naperville, following a lengthy illnes of heart failure, in sanitarium retired chaplain of St. Benedict Home, Chicago, following his pastorate of Holy Trinity, Haugen, Wisconsin.

Father Claude was born in Pilsen section of Chicago, June 1, 1907, attended St. Procopius school, then St. Procopius Academy and College, Lisle, entered novitiate of St. Procopius Abbey and professed Sept. 8, 1927, continued his studies at St. Procopius Seminary, was ordained May 28, 1933, by Bishop B. J. Sheil. He continued his studies at Loyola University, Chicago and Catholic University, Washington, D.C., was novice-master and mentor of Oblates of St. Procopius Abbey. He teamed up with Father Emilian Shonka, O.S.B., in conducting missions and tridua *from New York to Texas in* the 30's and 40's.

When Pope Benedict XV called upon the Benedictines in 1924 to take action in the U n i o n i s t i c Apostolate, the American Cassinese Congregation then designated St. Procopius Abbey to be the active member in this task. Abbot Procopius Neuzil zealously undertook this work and associated with him among the members Father Claude Viktora, being co-editor of the "Voice Of The Church" and conducting seminars with his confreres in abbeys and colleges of both Benedictine Congregations in the States. He was Secretary-General of this Apostolate for the Reunion at St. Procopius Abbey, where three Unionistic Congresses were held, September, 1956, August, 1957, and July, 1959, these were attended by bishops of both rites, Samuel Cardonal Stritch, Chicago, Bishop Martin D. McNamara, Joliet, Archbishop Maxime Hermaniuk, Winnipeg, Bishop John Morkovsky, Houston, and world scholars Rev. Dr. Francis Dvornik, M. Elias Dennissof, agrégé de L'Université Louvain, Msgr. Joseph C. Fenton of Amer. Eccl. Review and others.

Father Claude celebrated his 40 years of priesthood May 28, 1973.

Burial services were Thursday, 9 a.m., at the Abbey to St. Procopius Cemetery. Mass of the Resurrection will be Monday, April 19, 4:30 p.m., at the Abbey. R.I.P.

Morton College Seeks Participation in May Arts and Ethnic Festival

MAY DATES FOR ARTS AND ETHNIC FESTIVAL CHANGED

The dates for holding the three day Arts and Ethnic Festival at Morton College, 3801 South Central Avenue in Cicero, have been changed to May 14, 15, and 16, according to Larry Apperson, Festival Coordinator.

"We learned that the Cermak Road Businessmen's Association is holding an ethnic festival on the same days as we originally planned," Apperson said, "So we decided to change it to avoid a conflict."

Apperson added that the festival will feature an ethnic arts and crafts exhibit as well as a performing arts presentation, and individuals and groups are invited to participate in either.

The arts and crafts event will be held outdoors in the campus quadrangle at which artisans can sell their works.

There will also be an ethnic cultural exhibit in which materials and handiworks reflecting an ethnic heritage, such as clothes, china, jewelry, crystals and other memorabilia will be displayed in the college lobby areas.

Ethnic singing, dancing, music and films will be presented in the recently completed 350 seat auditorium.

Although the festival's main goal is to honor European culture, those with other interest are welcome to participate in any of the arts events.

For information on participation, call Mr. Apperson at 656-8000, ext. 261.

WHEN MINNEHAHA FALLS INSPIRED DVOŘÁK

From "MINNESOTA History" magazine, Fall, 1968.

By
LIONEL B. DAVIS
and
KENNETH CARLEY

Mr. Davis is a graduate student in music at the University of Minnesota and a teacher of piano in Minneapolis; Mr. Carley is editor of this magazine.

* * *

SEVENTY-FIVE years ago a middle-aged man with deceptively fierce eyes and a bristly beard stood in wonder

"Where the Falls of Minnehaha
Flash and gleam among the
oak-trees,
Laugh and leap into the
valley."

— Henry Wadsworth Longfellow, *The Song of Hiawatha*, 62 (Boston, 1855).

He was Bohemia's renowned composer, Antonin Dvořák, who only a few weeks ealier had completed his celebrated **Symphony in E Minor (From the New World)**. Dvořák, like many a visitor before and since, was drawn to the falls by the effective "press agentry" of Henry Wadsworth Longfellow's **The Song of Hiawatha**. Dvořák had read the poem in a translation that a Bohemian writer, J. V. Sládek, had made while spending the winter of 1868-69 on a farm near Caledonia, Wisconsin. Sládek's translation was published in Prague in 1872.

— Jay. E. Vojno, *Antonin Dvořák*, 11 (Chicago, 1941).

Dvořák even did some preliminary work on a Hiawatha opera. Nothing came of this, but he apparently used some of his sketches for the opera in the **New World Symphony** and in his **Humoresque** for piano.

Minnehaha enchanted Dvořák. He lingered there for more than an hour before he departed. "It is so intensely beautiful that words cannot describe it," he said. If he lacked words, he nevertheless was inspired to expression in a way that perhaps no other visitor throughout all the years has been. He thought of a melody while watching the sparkling waters. Suddenly turning to his American secretary, Josef J. Kovařík, Dvořák said, "Quick, lend me paper and pencil!" Kovařík had a pencil he handed the composer but no paper, so Dvořák wrote down the theme in rough form on the starched cuff of his shirt.

— Josef J. Kovařík is the sole source for Dvořák's visit to Minnehaha Falls. The composer's reaction to the falls is quoted (as translated by Anne M. Kovařík) from Otakar Sourek, *Život a dílo Antonína Dvořáka*: 1891-1896, 3:165 (Prague, 1930). The second quotation (here translated by Esther Jerabek) is from Alice G. Masaryk, *Hudba ve Spillville*, 17 (New York, 1963). See also Josef J. Kovařík, "Dr. Antonín Dvořák," in *Katolík: česko-americký kalendář*, 40: 164 (1934).

The following November, in New York, he put the theme to good use in the slow movement of his charming **Sonata in G Major**, opus 100, for violin and piano. Noted violinist Fritz Kreisler later popularized the theme and movement as **Indian Lament**.

— Paul Stefan, *Anton Dvořak*, 225 (New York, 1941); Anne M. Kovařík to Lionel B. Davis, February 14, 1965.

* * *

WHAT CIRCUMSTANCES led one of the world's foremost composers to the Twin Cities in September, 1893? Answering that question requires considerable background.

Dvořák was born September 8, 1841, in Nelahozeves (then called Mühlhausen), a Bohemian village on the Vltava (Moldau) River near Prague, then the capital of Austrian-controlled Bohemia. The son of an innkeeper who doubled as a butcher, Dvořák served stints as a bitcher's apprentice, but it soon was obvious that he was more cut out to be a musician. He learned to play the violin, organ, and other instruments and showed great promise as a composer. When Dvořák decided to make music his livelihood, "the fate which gave the world an eminent composer robbed Bohemia of a butcher.

— Statement attributed to New York critic H. E. Krehbiel and quoted in Vojan, *Antonín Dvořák*, 4.

It took a long, hard pull in rather reduced circumstances for Dvořák to gain acceptance as an important composer. However, by 1891, when he was fifty, he had acquired a wife and a family of six children (he had married a former pupil of his, Anna Čermáková, in 1873), a country home (Vysoká), and an international reputation as a skilled writer of joyful, melodius music often created in the spirit of folk tunes from his native land. His Slavonic Dances in particular spread his fame in Germany and England, which he visited on several occasions. Even when he had "arrived" musically, Dvořák remained just a villager at heart — a pious family man who was essentially good-natured but also obstinate and given to occasional fits of temper and moroseness.

— For background on Dvořák prior to his visit to America, see Stefan, *Anton Dvořák*, 26-183; Gervase Hughes, *Dvořák: His Life and Music*, 21-152 (New York, 1961); Alice Robertson, *Dvořák*, 21-74 (New York, 1962).

In April, 1891, four months after he was appointed professor of composition, orchestration, and theory at the Prague Conservatory of Music, Dvořák began receiving overtures to visit America. They came from Jeannette M. Thurber, wife of a millionaire wholesale grocer and founder of the National Conservatory of Music in New York. Mrs. Thurber wanted a big European name to direct and teach at her conservatory — and was willing to pay for the privilege. She gave some consideration to Jean Sibelius (if he had been named there might have been a Finnish version of the **New World Symphony**!) but decided she wanted Dvořák. At first returned down Mrs. Thurber's offer because he disliked the prospect of spending two years away from his beloved native land. He finaly consented, however, and secured leave from the Prague Conservatory when the forceful Mrs. Thurber spelled out her generous terms: A salary of $15,000 a year (more than twenty times what he made in Prague), four month's vacation, and time to compose.

— Stefan, *Anton Dvořák*, 185-187; Karel Boleslav Jirák, *Antonín Dvořák: 1841-1961*, 19 (Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America, Inc., New York, 1961).

After he had agreed to go to America, Dvořák made a fortunate acquaintance that helped him greatly in all phases of his visit. Completing his studies at the Prague Conservatory in the spring of 1892 was a young Czech-American musician, Josef J. Kovařík, born and bred in Spillville, a Czech settlement in Winneshiek County, northeastern Iowa. His father, Jan J. Kovařík, had emigrated in 1869 at the age of nineteen from his native Bohemia. An accomplished musician, Jan Kovařík served as organist and choirmaster at Spillville's St. Wenceslaus Catholic Church. He also taught school and tutored a number of students — including his own children — on stringed instruments.

Josef was his father's prize pupil. He became so proficient on the violin and viola that Jan sent him to Prague for finishing studies. On Mondays Josef went to a book and music store in Prague to read newspapers smuggled in from America against the edicts of the ruling Austrian government. One day Dvoák rushed into the shop and asked whether anyone there was acquainted with America. Fingers pointed to young Kovařík whose face was buried behind an American newspaper. "Do you speak English?" Dvořák asked him. Kovařík said he did and then agreed to teach the composer and his family that language in preparation for their stay in the United States. To do this Kovařík lived with the Dvořaks at their home, Vysoká, during the summer of 1892. He also helped them get ready for the trip and on September 17 sailed on the ocean liner "Saale" from Bremen, Germany, with the Dvořaks and their two oldest children (the other four were left at home). They arrived in New York on September 26.

— Olin Downes, "Dvorak's Friend," in *New York Times*, June 25, 1950, sec. II, p. 6 (quote); interview with Anne M. Kovařík, New Prague, Minnesota, Aug. 5, 1968; Stefan, *Anton Dvořák*, 191.

Although he yearned to return to Spillville, Josef Kovařík remained with Dvořák during

(Continued in next issue).

CLEVELAND'S NEWS

The Board of Directors of Karlin Hall, 5304 Fleet Avenue, are sponsoring a Czech-Style Duck Dinner and Dance on Sunday, April 25, 1976, for the benefit of the Building Fund. Serving of the Duck Dinner will be continuous from 1:30 p.m. Joe Kubik and his Orchestra will provide the music — beginning at 2:30 p.m. Reservations are $4.50 each and may be had by contacting the secretary of the Hall, Joseph Kocab, at 883-4760.

The D.T.J. (Workingman's Gymnastic Union) is spnsoring its Annual Spring Opening Dinner and Dance at the D.T.J. Farm in Auburn, Ohio, on Saturday, May 8, 1976. Serving of the Chicken, Dumpling, and Sauerkraut Dinner will be from 6:00 to 8:00 p.m. followed by the dance music of the John Dusek band beginning at 8:30 p.m. Reservations may be had from Tony Ekl at 543-5673 or by calling the D.T.J. Farm at 543-5051.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

OUR BEST WISHES
FOR A
JOYOUS EASTER
TO OUR MEMBERS AND FRIENDS
LADIES AUXILIARY
OF
RIEGER CLUB

Rally for the Defense of Soviet Political Prisoners

Was Held Saturday Evening, March 27, 1976, at Manhattan Center, New York City

STATEMENT BY SENATOR HENRY M. JACKSON

It is a great honor to share this platform with a group of individuals whose personal courage and commitment to their fellow human beings are an inspiration to all who are dedicated to the cause of human rights.

And it is a special privilege to join with Ukrainian Americans in welcoming Leonid Plyushch to our country. We have worked and waited a long time for this moment. And we are going to work as long as it takes to win freedom for another great son of Ukraine who is still suffering in a Soviet prison for his brave defense of human rights — Valentyn Moroz.

Some people don't think it is worth our while to be so concerned for the fate of a Moroz, a Kovalev, a Kuznetsov, or any other single prisoner of the Soviet system. They can't understand how one man or woman can make a difference. Well, I wish they could be here tonight to see Leonid Plyushch, Simas Kudirka, Pavel Litvinov, and Vladimir Markman!

Our concern is both personal and general. And it has a legitimacy that derives from international law.

The Soviet Union has an obligation to respect the Universal Declaration of Human Rights — to respect political and individual liberty, cultural and religious freedom, freedom of expression, and freedom of movement. And the United States, which won unanimous passage of that historic document in the United Nations back in 1948, has a major responsibility to press for its implementation.

I am talking about the right of the many diverse peoples under Soviet control to live in accordance with their traditions - whether they are in the Soviet Union itself, in Ukraine, or in the Baltic nations; and whether they are Christian or Jewish.

I am talking about the right of dissident intellectuals to speak their mind and publish their views.

I am talking about the right of an individual who either cannot tolerate or be tolerated by the Soviet Government to emigrate to a nation which will welcome him.

I am talking about the right of family reunification.

The United States must not allow the Soviet Union to dismiss as "domestic privileges" its wholesale violations of these fundamental human rights. They are violations of international law, pure and simple.

I believe that the American people and their representatives in Congress have a better understanding than the Administration of the need for a genuine, human detente — a detente which benefits the peoples of East and West, not a U.S.-Soviet formula for capitulation on human rights.

That is why we passed the Jackson Amendment on Freedom and Emigration. And that is why my colleagues and I are now sponsoring legislation to set up a commission to monitor compliance with the human rights provisions of the Helsinki Accords.

Is there a man or woman in this room who thinks there is any hope at all for compliance unless the United States holds the Soviet Government to its Helsinki pledges to promote human rights?

As you know — some of you, from first-hand experience — the Soviet Government has pursued and escalated the Czarist policy of exploiting ethnic and religious differences to tighten the strangle-hold of the central government. But there are now encouraging signs that new generations are rejecting the old fears, the old suspicions, the old hatreds.

Each group has its own special problems and special concerns. But they all have a common interest in bringing some humanity into the Soviet system and asking the international community to challenge Soviet hypocrisy: the hypocrisy of a government which insisted on an independent Ukrainian seat at the UN, but refuses to give the Ukrainian people any independence; the hypocrisy of a government which does not want its Jewish citizens, but will not let them go; the hypocrisy of a government which wants the prestige of signing international agreements on human rights, but the protection of crying "internal affairs" when it comes to implementation.

The fact that the Soviet Government gives lip service to international standards of human decency is proof of Soviet sensitivity to its image in the international community. That is why I believe that the Soviet Government can be moved by international protests — and why I believe that the United States should take the lead in exerting moral, diplomatic and economic pressure, in our bilateral negotiations and at the UN, for progress toward respect for human rights.

While the Soviet and Soviet-dominated governments are by far the worst offenders, we cannot ignore the abuses that are also inflicted on innocent human beings by repressive right-wing dictatorships. Our concern must be consistent if we are to be a credible and effective force for the promotion of human rights.

The suppression of whole peoples; the arbitrary barriers set up to prevent the free flow of people and ideas across national borders; the persecution of religious and racial minorities; and the imprisonment of individuals for their political views remain major sources of international instability and turmoil today. We must take a stand in support of human rights and democracy not only because these values are right in themselves — but because they are critical to the achievement of the more peaceful world that all people of goodwill seek.

That is what we are doing at this great gathering tonight, and I am very proud to be a part of it.

Looking Ahead

by Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

PAPER WORK... WEAPON OF TYRANNY

The American Revolution Bicentennial Celebration marks the time in our history when the Patriots of the American Colonies threw off the yoke of political tyranny and became free. After that revolution, Americans were free to own their own farms, businesses, govern themselves through their elected representatives and to live about as they pleased within the laws of decency and respect for others.

The free-enterprise system of business made the marketplace the policeman of prices and quality with little interference from government. The nation prospered. Then, in our present century, a second revolution in business took place by which the owner-entrepreneur was displaced by the professional manager-administrator, and some control of the business was lost by the real owners.

Now, a third revolution has taken place and both owners and professional manager-administrators have lost control of their businesses to Federal government regulators. In this third revolution, the major weapon to destroy business is PAPER WORK!

A Mountain Of Paper

Recently, Congress has been getting so many complaints from business men about forms, reports and other paperwork required by various Federal regulatory agencies that it decided to form the Commission on Federal Paperwork to find out just how big the problem really is. That report has now been filed, and Americans now know that the biggest mountain in our Hemisphere is not in the Rocky Mountain chain in the West but in the multitude of filing cabinets in Washington, D. C. Among other things, the Commission has reported:

Government agencies print about 10 billion sheets of paper a year to be completed by U. S. business—enough to fill more than 4 million cubic feet of space. Paperwork stemming from Federal, State, and local governments averages to about 10 forms for every man, woman, and child in the United States.

Paperwork...One Important Cause Of Inflation

When any business, big or small, has a new and major expense added to the normal cost of business, that expense has to be added on to the price of the goods or services from which profit is derived. When government adds on a hoard of regulatory officers to harass the people of the nation who are in business, the cost of those officers has to be added on to the taxes Americans pay. So, it is easy to see that PAPERWORK and the regulatory laws which have built this mountain of harassment form the foundation of inflation as well as unemployment by which our economy is now hounded.

The Commission on Paperwork reports that businesses with 50 employees or less complete approximately 75 to 80 types of forms each year. A company of 40,000 employees maintains about 125 file drawers of records to meet Federal reporting requirements. A big oil company files 409 reports with 45 different Federal agencies, excluding tax reports. Another big oil company spends $17 million and uses 475 persons full time to file reports to the Federal government, excluding all tax reporting.

Each year, the Federal government issues a 2-mile high stack of quarterly wage report forms. A typical small business with gross income under $30,000 is required to file 53 tax forms. The Department of Agriculture spends $150 million yearly on forms, reports, and supporting systems which occupy 989,224 cubic feet of space. Last year, there was an increase in the USDA alone in paperwork requiring an additional 64,631 cubic feet or almost 36,599 file drawers.

The American people are losing the freedom to conduct their own affairs, to run their own business, to set their own prices and demand their own wages to an enemy called bureaucracy. The chief weapon used by these bureaucratic soldiers is paperwork.

The General responsible for this war against the American people is the Congress which passed the laws.

BOWLING

BLESSED AGNES PARISH HOLY NAME SOCIETY MEN'S BOWLING LEAGUE
Town Hall Lanes, Cicero, Ill.

Final Standings, Apr. 4, 1976

Team	Points
1. Lawn Fence (Champions)	80
2. Stepina Step Inn	76½
3. Capitol Federal	78
4. Noworul Chapels	67½
5. Lawndale Standard	67½
6. Nemecek Tailors	63½
7. Midwest Press	63½
8. Second Federal	58½
9. Lawndale Meat Prod.	57½
10. Crawford Savings	47

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE REXALL DRUG STORE
RIEDL'S PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

TO OUR GOOD FRIENDS AND READERS

As "HLAS NÁRODA" is a different newspaper than KATOLÍK and NÁROD, which ceased publication last December, and is under a different administration, that we may publish the HLAS NÁRODA, we must have the means to do so. We kindly request our readers to send in their subscription early. It is $15.00 per year in U.S.A., $16.00 in Canada. Our every edition costs us a thousand dollars, even though we, the editors, labor without recompense. We would very much appreciate your recommending our newspaper to others and sending us their subscription.

Thank you and God bless you.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., editor.

Name .....

Address .....

City ..... State ..... Zip .....

Subscription $15.00 per year

Send to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, IL 60623

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623